

תפ"ח 64013/12/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו אלחמאם

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 64013-12-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנרט

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
המאשימה
נגד
מוחמד אבו אלחמאם (עציר)
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד ריאד סואעד

הכרעת דין

השופט ר' כרמל, אב"ד

1. כתוב האישום מחייב שלושה אישומים. בחלק הכללי נטען כי הנאשם הינו חברם של מוחמד אעוור ופואד קאק והשלשה קשו לביצع מעשי טרור כנגד יהודים המתגוררים בשכונת סילוואן וככלפי שוטרים. **באישום הראשון** נטען כי ביום 16/11/17 נפגשו השלשה וקשרו לtheidות בקבוקי תבערה לעבר שוטרים או יהודים. השלשה נדברו להיפגש במקום הנקרא אדמת אלחאגה בסילוואן, הנאשם הגיע עם חמישה בקבוקי זכוכית, בדרכו נפגש עם אל קאק. כאשר השלשה נפגשו, אלקאק הוציא מהשקית בקבוק בנזין והשלשה הכינו בקבוקי תבערה. בתאריך הנ"ל, סמוך לשעה 20:20, הגיעו השלשה לצומת בסילוואן והשליכו את בקבוקי התבערה לעבר ג'יפ משטרת שחנה ליד חנות ממתיקים בעין אלזה. שניהם מהבקבוקים הגיעו בחלקו האחורי של הג'יפ, ניפצו שמשתו האחוריות והוא החל להתפרק. בגין כך מיוחסות לנายน עבירות מעשה טרור של חבלה בכונה חמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין - תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), בצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו - 2016, ועבירות פוליה בנסח למטרת טרור לפי סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור (שתי עבירות).

באישום השני נטען כי ביום 26/11/17 נפגשו השלשה לאחר שהצטידו בקבוקי תבערה ויזיקו אותם הביא אעוור. שעה שחלף רכב בו מאבטח ושלשה נוסעים ונוהג, בziej הティינמים בסילוואן, הציתו השלשה את בקבוקי התבערה וירדו אל הziej ליידות הבקבוקים לעבר הרכב. מספר בקבוקים הגיעו ברכב ואחד גרם לבערת הרכב בחלקו הקדמי. בהמשך, משנוסף הרכב נסע לאחור להימנע מהמארב, ידוו הנאשם וחבריו אבנים ויזיקוים לעבר הרכב. במסגרת אישום זה מיוחסות לנายน עבירות כבאיום הראשון (עבירה אחת של מעשה טרור ועבירה אחת של

עמוד 1

פעולה בגין למטרת טרור).

האישום השלישי נוגע במעשים שנטען כי נעשו ביום 1/2/17, בסמוך לשעה 00:17. כוח משטרתי ליווה צוות הוצאה לפועל לביצוע פעולות גביה בסילואן. הנאשם הבחן בג'יפ המשטרתי שchnerה סמוך לביתו ונטען כי ידה אבן משתלבת שפוגעה בג'יפ ולאחר מכן ידה בלון גז אשר אף הוא פגע בג'יפ, זאת לאחר שסבר שבג'יפ נמצא שוטר. נגרם קרע בגג הג'יפ וחלוון התנפץ. העבירה המייחסת לנԱשם הנה מעשה טרור של חבלה בכונה מחמייה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין בצוירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור.

2. **בתשובתו לכתב האישום**, כפר הנאשם במיוחס לו בשלושת האישומים. בנוסף, נטען כי הודהת הנאשם, שבאה במסגרת חקירתו, נגבהה "באמצעות אמצעים פסולים תחת אiomים, אלימות פיזית וונפשית...". נטען כי השנים הנזכרים בכתב האישום הנם חברים של הנאשם. נטען כי הנאשם אינו זוכה בבדיקה היכן היה במועדים הרלבנטיים לאירועים שהתרחשו סיבוב מקום מגוריו. עוד נטען כי הנאשם נחקר על ידי השב"כ, כאשר ב- 15 חקירותיו הראשונות הכחיש המיוחס לו. הסגנון הסכימטי של היליך הזוטא יתקיים במקביל לתיק העיקרי. בדיון מאוחר יותר (ימים 25/6/18), בא אלibi בוגנע עם הנאשם השלישי לפיו באותו יום, לאחר שחרר מלימודיו בסביבות 16:30, הגיעו לחנותו שני דודיו, עלי חAMD ועמר ابو אלחמאם ובקשו שישיע להיכן תערובתה. הנאשם עשה כן, חזר לביתו להתקלח ומשם לחנותו. לעניין טענות הנאשם הוסיף כלහן: "הנԱשם יחד עם דודיו מילאו בערך 150 שקיות לאחר מכן הנאשם עלה לבית התקלח וחזר לחנות בסביבות השעה 18:00.

לענין הזוטא: הנאשם כופר בכל האישומים וטען שההודהה שלו נגבתה, כפי שטען, באמצעות פסולים. שתי ההודעות המשטריות שנגבו ממנו ביום 18/12/17 ו- 21/12/17 - ובנוסף לכך המזכיר שנערך ע"י המכונה פתחי שנלקח ממנו ביום 17/12/17. הנאשם טוען כי לאחר מעצרו הובא לבית מעצר ירושלים, שהוא בחדר קטן לאחר מכן מעצר בבית המשפט ולאחר מכן נלקח לאשקלון לחקירה השב"כ. הנאשם עבר 16 שעות ע"י שב"כ ורק בחקירה האחורה ביום 12/12 הוא הודה באישומים המיוחסים לו וזאת לאחר שהופעלנו נגדו אמצעים פסולים כפי שאפרט וכך הודיעו שלו לא הייתה מרצונו חופשי אלא מפלט של הנאשם כדי להימלט מהמשך החקירה ע"י השב"כ והמודובבים שהוכנסו אליו. החל מיום 27/11 ועד 7/12 הוגש נחקר 15 פעמים ע"י חוקר השב"כ במהלך כל החקירה הללו הנאשם נשאר אזוק בידייו מאוחר, ברגליו כאשר החוקרים צועקים עליו מקללים אותו ואת בני משפחתו, יורקים עליו, תופסים אותו מהחולצה, מציגים לו מצבי שוווא כי ابوו פצוע קשה וعليו לסיים את החקירה מהר כדי להזדמנות ושיכל לראות את ابوו, סייבו להוציאו לשירותים הרבה פעמים. כאשר היה מתעקש החוקר התוון היה קורא לשני סוחרים ואומר להם "תעשו מה שצעריך" הסוחרים היו לוקחים אותו לחדר צדי ומתחילה להכות בו ולאחר מכן מחרירים אותו לחוקר אשר היה לועג לנԱשם כל הזמן האם הוא חשב טוב עכשו והוא רוצה להזדמנות".

3. مكان, השאלה המרכזית היא שאלת קובלות הודהות הנאשם כאשר נטען, בנוסף, כי גם אם הודהותיו קובלות - משקלן נמור עד אפסי.

4. מטעם המאשימה העידו שישה חוקרי שב"כ, שוטרים, עדים שהיוצד לאירוע כתבי האישום ואדם המכונה "אבו-עיסא" אליו תבוא התייחסות בהמשך.

5. חוקר השב"כ המכונה "חזי", העיד כי הוא עובד מזה 7 שנים בשירות, דובר השפה הערבית. הוגשו ההודעות שגביה. חזי תיאר כיצד מתנהלת חקירה בחדר החוקיות, הוא מנהל דו שיח עם הנחקר ומפעם לפעם הוא כותב במחשב את טענתו. במקרה בו הנחקר מסור גרסה, חזי יושב מולו וכותב בו זמנית על המחשב את הנאמר. חזי לא בהכרח מזכיר לנחקר את מה ש אמר. באשר לחקירה הנאשם, הוא זוכר אותה באופן כללי. הפרשיה הchallenge בעקבות חישוב שהנאשם וחבריו ידו בקט"בם בסילואן. הנאשם והברור הגיעו לחקירה והוא מאוד מאוד זהירים וחסדיים. לאורך כל החקירה הנאשם הבהיר, ורק בסוף החקירה הוא הודה. הנאשם היה מאוד נוגדי, הבהיר כל חישוב שהוחט בו והוא קצת חצוף. בחור צער ש מגע לחקירה אמר להרגיש קצת חשש או בושה, אך זה לא ניכר בנאשם. הנאשם הפגין ביטחון עצמי כלפי החוקרים, בחר מתי להגיב ומתי לא להגיב. במצרך 10/10 כתוב העד כי שוחח עם הנאשם על עסוק שהוא מנהל והנאשם אמר שהוא לא משלם מס הכנסה במשך כל השנים והוא גאה בכך. זכרנו של חזי רוען והוא העיד שאמר לו שיש צעירים שמיזים בקט"בם, ובתגובהו, הנאשם קיליל אותם והרחיק עצמו מעשיים אלה. הוא השתמש בשפט רחוב ונוהג בחוזפה. העיד כי לא הופעלה אלימות מצד במהלך החקירה, לא קיליל אותו ולא איים עליו והנאשם מצדיו לא התלונן על התנהלות זו מצד חוקרים אחרים. העד שלל מכל וכל את הטענה שהנאשם לא יצא לשירותים והוכה במקום ואמר כי לא ידוע לו על חוקר שהכה אותו או איים עליו.

6. בחקירהו הנגדית, אמר חזי כי חקר את הנאשם כמעט 10 שעות וסיכם את דבריו בשבועה עמודים. לא מדובר בתמלול או מיצוי של החקירה אלא תיאור ושיקוף של החקירה. בכל חקירה יש חוקר שמתעד ועורך זכ"ד אחד. העד הבהיר כי קיליל אותו או יrisk עליון, ואמר כי אם היה זו שיח של קלילות הוא היה מתעד זאת בזכ"ד. העד הסביר כי קיבל את החקירה, היו לו חדשות ומידע מודיעיני. חזי שב ושלל כי הופעלו אמצעי אלימות במהלך החקירה והבהיר גם כי החקירה לא הוגדרה תחת חקירת צורך. באשר לחקירה בה הודה הנאשם, אמר חזי כי לא נכון בחקירה זו ואני ידע מה גרם לנאשם להודות. העבודה שהנאשם כל הזמן הבהיר, למרות שעימתו אותו עם פרטיהם, מעידה על חוסנו הנפשי. לגבי אותן התומכים בהודאה, למשל הודאות טקסט שתומכות בהודעה שלו ומהזקות את מהימנותה. העד הסביר כי לעיתים נכח בחקירה של חוקר אחר לשם סייע לביצוע פעולות חקירה, לראות מה הלך הרוח ולשם התקדמות החקירה שלו. באשר לחקירה מיום 18.11.28, הסביר כי נכח כנראה כדי לסייע לויזמן להתעדכן אך כוונתו זוכר בדיק. חזי שלל כי נתן סטייה לנאשם ואמר כי לא ראה חוקר אחר שעשה כן. הנאשם לא היה אזוק לכיסא, הוא כובד בمعدן, התבשם בדיודורנט ובית המשפט העליון בוחן את החקירה במסגרת חשיפת הראייה והתייחס לכך שלא הייתה אלימות. הנאשם לא נבדק בפוליגרפ לאחר החקירה. החקירה מוצעות על פי חוק ומתועדות על פי החוק. השיקול אם לטעד או לא אינו נוגע למוצאו או מינו של החשוב. עוד אמר כי את החוקר המכונה פתח' הוא מכיר מזה מספר שנים, הם עובדים יחד מזה כשנתיים באותו צוות. ישנו גוף הבודק תלונות של חוקרים, אך חזי אינו זוכר אם פתח' נחקר. העד היה מספר פעמים בתשאול תחקר. בקשר לאיושם מס' 3 אמר כי הוא סבור שנעשה בירור לגבי השלתת בלון הגז, אך הוא לא בדק זאת באופן אישי. עוד אמר כי לא נכון בחקירת הנאשם מיום 18.12.17.

7. חוקר השב"כ המכונה "ויצמן", העיד כי הוא לא היה ראש צוות החקירה, אך הופקד בתחילת האחראי על החקירה. ולאחר מכן, בשל נסיעה אישית שלו, העביר את האחריות להלה. העד אמר כי הוא דובר ערבית, וכי הוא חוקר בתיק זה את הנאשם, את מוחמד אלעוויא ואת מאג'ד. העד אמר כי הוא נוהג לטעד את הדברים המרכזיים שעולים בחקירה, רוח החקירה, דברים חריגים, ואם יש גרסה אחרת שאלות ותשובות. לשמירת בטחון החוקר, הנחקר ישב אזוק עם ידים לצדדים, תלוי ברמת מסוכנותו. במקרה של הנאשם, הוא ישב לעתים אזוק ולעתים לא, תלוי אם היה

מתירים ותוקפני. הוא ישב עימו, אכל ושתה. העד שלל כי קול או איים על הנאשם והכחיש כי הטיח בו בכח שאבי חולה בבית חולים. כמו כן, שלל כי הנאשם ביקש לצאת לשירותים והוכה על ידי השוטרים או השומרים. העד אמר שלא יrisk על הנאשם ולא תפס אותו בחולצה, לא נגע בו מעולם. באשר להtanegot הנווגט הנציג בחקירה, אמר העד כי הוא זוכר שהנתג הנציג הרבה פעמים בזלוול, בהירות, בחוץפה, בהתרסה וניכר כי הוא יודע לעמודו על שלו ועל הכחשתו. עוד אמר כי הנאשם הגיע ממספר ימים לאחר אירוע חמור של השלת מספר בקבוקי תבערה בסילואן על כוח מג'ב ובקבוק אחד חדר את הרכב. הנאשם נעצר לאחר מספר ימים. המעורבים הננספים הם מוחמד אל-קאק, שהוא פעיל טרור מוכר, ומעורב נסף.

8. בחקירה נגדית אמר העד כי הוא נחקר ביחידת החקירות כעשור פעמים. באשר לחקירה המקרה דן הוא היה אחראי על החקירות עד יום 18/12/7 ולאחר מכן כנראה שנסע. באשר לתקפינו כמוביל החקירה, הבahir כי הוא נמצא עם הנחקר רוב השעות, מסכם, מציע, בודק מה לעשות, מעדק את ראש הוצאות ומתקבל הוראות. עוד אמר כי כל חוקר יכול להכנס לחקירה לפי שיקול דעתו. העד הדגים מהו פריט חריג הזהכה לטעוד בכתב למשל אם הנחקר מתлонן על עניין בריאות או שעשו לו משהו. העד אמר כי אין יכול לפרט מה כל אחד מהחוקרים האחרים שהיו עימיו עשה כי לא תיעוד את הדברים. העד שב ושלל כי יrisk על הנאשם או כי מי מהחוקרים יrisk עליי. אם היה דבר כזה, ישנה חובה לתעד כי מדובר בדבר חריג, המחייב חקירה. אמר כי הוצאות שלו מתנהל בזירות רבה ובעריכת הדיווחים. באשר לדבר הנווגט אמר שהוא כשר בתאריך מסוים, אמר העד כי הוא מניח זהה נבדק והוסיף כי נעשו פעולות חקירה רבות, אך אין זכר מה עשה ומה לא. העד נשאל האם הודה נחקר שבאה לאחר 15 חקירות אינה מדילקה נוראה אדומה, והשיב בשלילה ואמר כי הוא בודק את ההודאה שהוא מוסר. עוד נשאל העד על כך שבחקירה הראשונה שנמשכה 4.4 שעות כתוב 3 - 5 עמודים בלבד והשיב כי אם היו עולמים בחקירה דברים מרכזים יותר, היה עורך זכ"ד ארוך יותר. הזכ"ד שערך משקף את תמצית החקירה ואת הדברים המרכזיים. העד הבahir שהוא לא רושם כל פסיק וכל דבר, אלא רק את הדברים המרכזיים. העד נשאל על כך שב悲哀רכת מעצר ביום 18/12/3, אמר הנאשם שבחקירה דן היה קשור באזקים ועם קללות. העד השיב כי בדר"כ הוא נהג לקבל את פרוטוקול הדיון לאחר הדיון ובמקרה דן הוא מניח שקיבול. הוא זכר שהנתג התلون על אלימות או שעשו לו משהו במהלך, אך העד אינו זכר מתי עלתה התלונה מצד הנווגט. הוא נהג לתעד תלונה צו של נחקר ולהעבירה לבדיקה במשרד המשפטים. העד שלל כי אמר לנוגט שבאי אוושפז ואף אין לו מושג אם אכן אבוי אוושפז או לא.

9. **חוק השב"כ המכונה "שניא"**, העיד כי הוא חוקר מזה 7 שנים, שולט בשפה הערבית, שימש חוקר בצוות החקירה ולקראת סוף החקירה היה אחראי על החקירה. הוגש זכ"ד מיום 17/11/29 (ת/12) חתום על ידו. העד אמר כי הוא זכר את החקירה בקווים כלליים. תיאר את האווירה כמעט קורקטית, הנציג היה בתחילת מאוד נוגדי, חצוף, קצת לעומתי, ענה מאוד בקצרה, לא שיש לענות, "לא נחמד". העד אמר לו שהוא קצת חצוף אבל בסופו של דבר החקירה המשיכה לסוג של שיחה רגילה. הנאשם התلون על המעצר, על כך שבעת שעצרו אותו בבית עשו שימוש בכוח וקבע על כך שלא התקשרו לזמן אותו. הנאשם לא התلون על החקירה. העד אמר כי הזכ"ד שערך משקף את החקירה ואמר כי אם נחקר מתلون על אירועים חריגים, הדבר נרשם, וכך גם אם ניתנת הודהה ממשמעותית במפתח, אז העד נהג לגבות הודהה מפורטת. עוד אמר העד כי בכל בoker החוקרים ערכיהם ישיבה, בה מתעדכנים על כל החוקרים ועל אירועים חריגים שהתרחשו או צורך שעלה בטיפול רפואי. באשר לאיזוק נחקרים בחקירה, אמר העד כי בירית המחדל היא שהם אזוקים, יושבים על כסא, שרשאות ארוכות לידיים המאפשרות תנועה (לגיע לפנים), רגליים בדרך כלל לא אזוקות, אלא אם מדובר בשור מועד. לא פעם האווירה קורקטית ובטוחה ואז החוקר משחרר מהازוקים. הנאשם שתה

שתייה חמה בחקירה זהה אומר שלא היה אזוק כי אי אפשר לשותות עם איזיקים. העד אמר כי נכנס פעם אחת לחקירה שער ויצמן לנאשם, בתחילת חקירת הפרשה, והוא אמר כי מועלם לא יתק על נחקר ולא נכון בחקירה בה חוקר אחר את הנאשם או את בני משפחתו או כי יתק עלי. הוא אמר כי מועלם לא יתק על נחקר ולא נכון בחקירה בה חוקר אחר עשה כן. עוד שלל כי תפס אותו בחולצה או לעג לו. כמו כן, שלל כי הוצג לנאשם מצג שווא שביו פוצע קשה וכי יש לסיטים חקירה מהר. בנוסף, שלל כי הנאשם ביקש לצאת לשירותים והדבר לא התר לו ותחת זאת הוכה ע"י אחד הסוחרים. בחקירהו הנגדית אמר העד כי החוקרים מקפידים לפעול על פי חוק, וכך הם מוגנים ואינם חורגים מהחוק. אמר כי אין נוהגים באלימות ואין חדרי חקירה צדדיים. העד אמר כי נחקר 3 - 4 פעמים על התנהגות בחקירה, אך מעולם לא נקבע דבר. עוד אמר העד כי העובדה שהנאשם שתה בסוף החקירה קפה מלמדת שהשיכחה הייתה קורקטית. בסופה של דבר, לאחר חקירות רבות, הנאשם הוודה כי נחקרים בסוף רצים לדבר. העד הבahir כי החוקרים מקפידים לעתד כל אירוע חריג.

10. **חוקר השב"כ המכונה "אשר"**, העד כי הוא משתמש חוקר מזה שנתיים, דובר השפה הערבית. העד זכר את הנאשם ואת סיטואציות החקירה. את החקירה שנערכה ביום 18/11/27 הוא זכר יותר בבירור, היא נערכה באשקלון בשעת לילה. הנאשם התנצל, התensus, ניסה לגרום לפרובוקציה. העד זכר כי בשלב כלשהו נכנס חוקר אחר לחקירה והופתע מהشيخ ומאופן הדיבור של החקירה, צורת הישיבה של הנאשם על הכסא ומה שיידר גם באופן לא מילולי. בהמשך, הנאשם נרגע מALLY. העד שלל כי יתק על הנאשם, אך אמר שיתכן כי היו הרמות קול בחקירה, אך לא היו צעקות. העד לא זכר חקירות נוספות או אם נכון בהן. העד אמר כי הנאשם שיידר לכל אורך החקירה שהוא יותר חזק מהחוקר, שיידר זלזול והקפיד לדבק בהכחשה גורפת. בשלב כלשהו הנאשם עצם עניין כי לא רצה לשתף פעולה, כאילו אינו נמצא בחדר, והדבר לא נעשה מעמידות. התנהגה "**כמי שלא אהוב אותך, לא מתכוון לשתף פעולה ומוכן לתת פיט'**". העד אישר כי כשחקרים אומרים שהם עייפים, הדבר נרשם. לפיכך, אם לא מופיע בצל"ד שהנאשם התלונן, משמע שהוא לא התלונן. העד שלל קיום מגע פיזי בין החוקרים לבין הנאשם או כי הם תפסו לו את החולצה או שלענו לו. נהפוך הוא, הנאשם די לעג לחקרים במהלך החקירה, התיחס בזלזול לשאלות וצחק. העד שלל כי היה שותף למצג כלשהו לפיו אביו של הנאשם נפגע קשה. העד לא שמע על כך ושלל שימוש מצד החוקרים במצב שווא זהה. באשר לבקשת של נחקר לצאת לשירותים, אמר העד כי היא נוענית בחוב ומאפשרים לו לצאת לשירותים, וכך גם לגבי מי שմבקש לשותות, מקבל כוס מים. בחקירהו הנגדית אמר כי לפני שהוא חוקר נחקר, הוא בודק את מצבו הרפואי, מתעדכן עם ראש צוות, קורא חומר מודיעין וזכ"ד של חקירה קודמת. העד אינו מלווה את הנאשם כשסוחרים מוציאים אותו לשירותים. העד הבahir כי אינו מודע לאלימות כלפי הנאשם. עוד אמר כי החקירה באשקלון נערכה שם בגין שריפה.

11. **חוקר השב"כ המכונה "מושיק"**, משתמש חוקר מזה שנתיים, דובר ערבית. העד אמר כי חקר את הנאשם פעם אחת, לא היה חלק מצוות החקירה בתיק. הוא נהג לתעד את כל השתלשות החקירה. בחקירהו, הוא היה עירני, דבר, שר, הדברים שוחחו ורככו היכרות. העד שלל צעקות, תקיפות או לעג מצד החוקרים או אחיזה בחולצה של הנאשם. העד אמר כי האיזוק נועד לביטחון החוקר, ושלל כי החוקרים הציגו לנאשם מצג שווא לפיו אביו חולה וכי יש לסיטים החקירה. כמו כן, שלל כי סירבו לחתום לו לצאת לשירותים, או כי נאמר לסתוריהם להוכיחו אותן.

12. **השוטר סרגיי דנישול**, איש מג"ב המשרת בגזרת סילוואן, שימש קצין שטח, העד בנוגע עם אישום 1,

airou מיום 17/11/16. העד העיד כי האירוע נחרט בזיכרון כי הגי' עלה באש. העד תיאר כי באותו ימים, בעקבות ריבוי זירות אבנים ובקט"בים על רכבי אבטחה, שוטרי מג"ב נהגו ללוות בשעות הערב בנסעה צמודה רכבי אבטחה, שהסיעו את היהודים שגרים בסילואן. באותו אירוע, הוא היה במרחק 3-4 מטרים מאחורי רכב האבטחה מצומת העמודים בכפר סילואן עד צומת, בה אי תנועה גדול, שם נהגו לעשות פנית פרסה ולהמתין בתוך הצומת עד שרכב האבטחה ירד מציר התימנים, המשמש עלייה לכיוון בתיה היהודיים. כך היה בעת האירוע. כוח המג"ב מנה שלושה חיילים (כולל העד) ונסע ברכב מסוג פג'ארו מיצוביşı משטרתי ממוגן אבנים. בהגיעם לצומת, ביקש העד מנהג הרכב לעזרה וירד עם חיל נסף ועמד על אי התנועה הגדול שבצומת כדי לאבטח את רכב האבטחה, תוך שהנהג נותר יושב ברכב. העד ראה כי בזעה זריקה של שלושה בקטב"ים, שניים מהם פגעו בג'יפ. אחד פוצץ השמזה האחראית והשני פגע באותו דלת והעלה את הגי' באש. אח"כ נזרקו עוד ארבעה בקטב"ם, אחד מהם פגע בזבל והשאר בכבש. הבקטב"ם נזרקו מרחק של 10 - 13 מטרים. העד אמר כי העלייה לציר התימנים היא עליה חדה מאוד. העד סימן במחפה (ת/23) היכן הדבר קרה (המקום בו עמד העד סומן ב - 1X, המיקום ממנו בזעה זריקת הבקט"בים סומנה ב - 2X). העד אמר כי לא ראה מי זרק, אך ראה דמיות בורחות והיה חשוך. עוד אמר העד כי לאחר מכן נפגע הגי' לנseau לכיוון ספר סמור, בהניחסו כי היו בטוחים יותר מאשר ממבנה, שם הוציא מטען וכיבת את האש בדלת אחרת. הדלת האחראית נשרפה והשמה התנפיצה. בחקירהו הנגדית אמר כי את המפה הוציא מערכת מיפוי משטרתית. עוד אמר כי היו יותר משלני אנשים שיידו את הבקטב"ם, אך אין ידוע כמה. עד דיווח בקשר בಗל הפנימי למפקד תורן, דאמןשמו, על ידיו הבקטב"ם. החוקר בוחנת המשטרה ירד וראה את הנזק לרכב. האירוע נחקר וחוקר איגוס פתח מפה והעד סימן על המפה היכן בדיקת התרחש האירוע.

13. **השוטר אקרם חטיב**, העיד בקשר עם אישום מס' 2. העד היה קצין שטח במג"ב שש שנים והוא בסילואן באירוע מיום 17/11/17. חטיב אמר כי התקבל דיווח על ידי' בקט"ב על רכב אבטחה אזרחי באחת הכנסיות המאובטחות בסילואן. הנהול קבוע כי אם יש ידי' בקט"ב בעבר כוח, הכוח ממשיך להלאה. העד לא זכר מי היה בתוך הרכב. העד הגיע לביצוע סריקות בתחילת ציר התימנים וראה שרידים של בקט"בים, אותם צילם אך לא שמר. תוך כדי סריקות בסימטות, מכל עבר יודו עליהם אבנים ובקבוקים. העד אמר בתחילת ראה את הפגימות ברכב האבטחה, אך לאחר שרוון זכרונו אמר כי הבחן בסימני הפגיעה על רכב האבטחה.

14. **השוטרת עינב כהן** העידה לגבי אישום 3. גבהה את הودעת הנאשם מיום 3/2/17, ההודעה הוגשה (ת/1). בחקירהו הנגדית אמרה כי היא דוברת ערבית.

15. **השוטר סובאח סعيد**, שירות عشرות שנים במג"ב בצפון, העיד בקשר לאישום מס' 3. סعيد הגיע לסילואן מהצפון כדי לTAGGER בירושלים עקב ריבוי האירועים באותה תקופה. את האזרור הכיר היטב או יותר. ביום 1/2/17 היה הנהג ברכב הגי' מסוג פג'ארו, שליווה אנשי הוצל"פ בסילואן, בעין אילוזה. לגבי האירוע, תיאר העד כי הוצאות עלה עם אנשי הוצל"פ והוא נשאר ברכב. הוא יצא ועמד במרחק 10 מ'. לאחר 20 דקות ראה בלון גז ביתי עף באוויר לפני השגוע לג'יפ, ראה אותו נוחת על הגי', קורע את הגזון ושובר את אחת השמשות. הוא לא ראה מי זרק את הבלון. סعيد דיווח מיד לצוות ובוצע דיווח לחפ"ק. העד אמר כי האירוע היה בשכונה עם המון שבילים, מדרגות והתפליזות. העד תיאר כי אנשי הוצאות עם הוצל"פ עמדו במרחק 50 מ'. הבלון נזרק מעבר לחומה שהייתה. הם ביצעו סריקות והוא ראה מהין הוציאו את הבלון. היו שלושה בלונים שם, היה חסר אחד וראו את הטענת הגי' חנה בצדדים לחומה.

זכרונו של העד רוען והוא אמר כי הבלון נזרק מרופסת שהייתה צמודה לחומה, אליה עולים במספר מדרגות, מהצד השני יש עצה, ולמרופסת יש גישה מכמה בתים. הוא תיאר זאת כויתר חצר מרופסת. בחקירהו הגדית אמר כי בלון הגז נאסר לחקירה. היו שני רכבים. ולאחר י"דוי הבקת"בם הופסקה גביהת ההוצאה".^פ עוד אמר כי המרופסת הייתה גודל 5X4 מ"ר בערך. בחקירה צילמו את הרכב.

16. **השוטר המכונה "מירון"**, חוקר מחשבים במשטרת, חוקר עבריות מחשב, פענווח מדיה מגנטית, הכללת מחשבים, טלפונים ניידים, זיכרונות ניידים וכל פריט מדיה, שולט בשפה הערבית. הוגשו שני תקליטורים ודוחות שערכו העד בנוגע לנאים ולמוחמד אלעווור (ת/30). הוגשו דיסקים, תמונות ודוחות שהעתיק העד מטלפוןיהם שהובאו אליו - ת/32, ת/33. העד הסביר שללא צו חדרה למדיה הוא אינו מתחיל בפענוח החומרם מהמדיה שהובאה לו, והוא גם בודק את טופסי שרשרת העברת המדיה עד אליו, שם צריך לחתום כל מי שבא בגע עם המוצג. טלפון שהוא מקבל מוכנס לארון מוצגים במעבדה שלו, בו יש שני TIMES - לפני ואחריו טיפול. העד הסביר שאת הטלפונים במקורה Dunn קיבל מוקב"צ מגרש הרוסים. כשהוא מקבל טלפונים, הוא מפרק את כרטיסי סים, עורך רישום של פרטיה הנחקר ואח"כ מתחיל בפענוח זהה העתקת המדיה. לא מכל מכשיר אפשר לבצע את כל סוג העתקה. כאשר מזינים את סוג המכשיר לתוכנה, התוכנה אומרת איזה סוג העתקות אפשר לעשות. במקרה Dunn בוצעו סוג העתקה העומקים ביותר ובכך הופק מירב המידע - אנשי קשר, יומן שיחות, סיסמאות, מסרונים, ציוצים של אפליקציות חברותיות, גישה למיקומים אנטנת ג'י.פי.אס. תמונות, קצבי קול ווידאו. העד הסביר כי קיים הבדל בין העתקת חומר מטלפון מסווג אנדרואיד לאיפון, ומ שניהם אפשר לבצע העתקה عمוקה. לגבי קבצים שנמחקו, אמר העד כי ברוב המכשירים לא ניתן לקבל מידע שנמחק. במקרה Dunn, בהעתקה عمוקה ניתן היה לקבל קבצים שנמחקו. העד הסביר כי בדברו על מחיקה, הכוונה היא גם אם המשמש מחק את הקבצים וגם אם הם נמחקו אוטומטית. העד הסביר כי הוא צריך להכיר את התוכנה, לדעת מה ניתן לבצע, להכיר את סוג המכשיר, לבדוק אם יש סיסמה ולפעמים אפשר לבצע עקיפת הסיסמה. במקרים שמדובר במכשירים חדשים בשוק, עדיף לקבל סיסמה. עוד אמר העד כי לאחר הרעתקה, ניתן לבצע ציפוי באמצעות תוכנת קרייה. הוא נהג להמיר תמיד לקבצי PDF ולהכנסים לשם את כל החומר וליצור על תקליטורים. העד אמר כי הוא יכול לבחור אם להכניס את כל החומר או רק חלק ממנו, והדגים שלפעמים מבקרים ממנו רק יומן שיחות. בכל מקרה, הוא מעביר לתקליטורים את כל החומר ללא סיכון. הוא אינו יכול למחוק פריטים מתוך קבצים, למשל מיום שיחות, אלא את כל הקובץ כולו, את כל יומן השיחות, לדוגמה. פריטים שנמחקו יופיעו ב-X אדום. בחקירהו הגדית אמר כי לגבי סרטון וIDEO, הוא יכול לדעת אם צולם במכשיר עצמו, אך אם מקורו באתר אינטראקט, לא תמיד אפשר לדעת מהין הוא נלקח, אך עדין ניתן לדעת אם הוא הגיע בוואטסאפ. עוד אמר כי ניתן לדעת מתי הקובץ התקבל במכשיר. באשר לתמונה עם הנשק במכשיר של הנאשם, שתיים מהתמונה כתוב שהתמונה צולמו ביום 25/2/17 במכשיר הנבדק. התמונה השלישית נוצרה במכשיר ביום 17/10/16. עוד אמר כי אם אם הגי.פי אס פתוח ובוצעה פעולה במכשיר ברגע מסוים, אפשר לדעת מהין.

17. **השוטר זואי ביסאן**, גבה את ת/2. בנוסף, ביקש ממז"פ לבדוק בלון גז, עליו נמצא כתם דם. העד ערך גם דוח סודי בקשר לבalon שהוגש לבימ"ש. התיק נגנץ ולא היה לו קשר לנאים. בחקירהו הגדית אמר כי בבדיקה המז"פ נקבע לא נמצא כל תוצאה שקשורת את הנאשם לבalon הגז.

18. **השוטר אודי בוסאני**, חוקר עבריות מחשב, ערך שני דוחות פעולה ביצירוף תקליטורים. העד הוריד סרטון מיום 26.11.17 מדף פייסבוק שנקרה "וואדי חילו אינפורמיישן סנטר סילואן" וצרב לדיסק (ת/36) דוח הפעולה השני עוסק

בהורדת שני פרופילי פיסבוק (פואד קאק והנאשם) וצריבתם לדיסק (ת/37). בחקירהתו הנגדית אמר כי אין זכר אם התאריך הנ"ל הוא תאריך הסרטון או תאריך ההעלאה לחשבון הפיסבוק. עוד אמר כי אין מידע לגבי הבעלים של דף הפיסבוק של אתר סיולואן.

עדויות העדים לפניהם הודה הנאשם:

19. **חוקר השב"כ המכונה "פתחי"** העיד כי קיבל את גרסת הנאשם (ת/22), וערך זאת מיום 17/12/17, לו צירף צילום של כתב היד של הנאשם, בו פירט את פעילותו. בתחילת החקירה הנאשם בכח, לאחר מכן נרגע ומסר פרטים. הנאשם דיבר על פעילות טרור עממית, בה היה מעורב, שכלה בכתב"ם. במהלך מסירת הדברים, השיחה התנהלה בצורה רגועה, הנאשם דיבר באופן קוורנטי, נשאל שאלות והשיב, לא התлонן, לא היו סימני חבלה, אם היו - היו מיטלים. הנאשם מסר את הגנסה במלל חופשי העד אמר כי במהלך כל החקירה הנאשם לא היה אזוק בידיהם וברגליים רוב הזמן, ולמיון זכרונו של העד הוא לא צעק עליו. העד שאל כי יrisk על הנאשם. העד לא ראה שתפסו את הנאשם מהחולצה. שאל כי יצרו מצג שאביו נפצע, או כי סייבו להוציאו לשירותים או כי הוציאו אותו לחקרים שהיכו אותו ולאחר מכן נשאל אם הוא רוצה להודות. העד הבahir כי הנאשם לא אמר לו שהוא עבר התעללות והעד לא הבחן בכך. עוד אמר העד כי הוא לא הכתב לנאים מה לכתוב, אלא רק הצע ל כתוב. הנאשם מסר את גרסתו מרצונו הטוב והחופשי. בחקירהתו הנגדית נחקר העד ארוכות היכן יתקן כי הנאשם לא הודה במהלך חקירות רבות ולפתע הודה. העד אמר שחקירה לפעמים אורך יותר משבוע-שבועיים עד שmagim לחקירת האמת. העד לא ידע על גרסאות אחרות או קודמות שמסר הנאשם לחקרים אותו קודם לכן. הוא אינו יכול להסביר מדוע דזוק באחיה חלק אבל אם הנאשם בכח ובחר למסור גרסה. עוד אמר כי בחלק מהחקירה הנתבע לא היה אזוק. אינו זוכר באיזה חלק אבל אם מגעים לאויריה שנחקר מודה אז משחררים את האזוק. העד נשאל כיצד יתקן שה הנאשם עמד בחקירה ב- 15 במשך 20 ימים, כפר והכחיש לחלוין, תואר כבעל בטחון עצמי ויכולת התמודדות במצב לחץ, לאחר מכן נעלם לעשרה ימים ומגיע לתחקור כשהוא בוכה ומספר על מעשי - האם כבר זה לא מדליק נורה אדומה. העד השיב שאנו יודע מה עבר לאדם בלב או בראש שגורם לו לעשות דברים, אלא מתנהל עם מה שהחוקר אומר לו. העד אישר כי עם הנאשם הייתה לו שיחה מקדימה לgresha שמסר, אך אינו זוכר את תוכנה. הוא זוכר שה הנאשם בכח. אינו יודע מה גרם לו לבכות. העד הכחיש כי גרם לו לבכות. עוד אמר העד כי באופן כללי, כשמקבל גרסה, נהוג אח"כ לבדוק אותה. במרקחה דן, לעומת גז, הוא אינו זוכר מה נעשה לגבי בדיקת הגרסה. העד אמר כי לא בדק את הטענה לגבי האלבוי של אישום 2. עוד אמר כי אינו זוכר שה הנאשם התחשף אליו. העד אמר שעוז בטרם נכנס לחדר החקירה באותו יום, ידע שיש לנאים דברים למסור.

20. **השוטר רナンן חליבי**, שוטר ימ"ר, גבה את הודעה מיום 18/12/21 (ת/6) וביצע מספר פעולות חקירה בתיק.

השוטר אמר כי חקר את הנאשם. הוא הטיח בו מספר דברים שהופקו מהטלפון שלו, אimotoות פרטי שני מעורבים נוספים באירוע, והראה לו תמונות מהטלפון שלו ותמונות נוספות לצורכי אימות זהות מעורבים. השוטר הציג לנאים שתי תמונות. הנאשם חתום על כל תמונה ויזה את שני האנשים שדיבר עליהם קודם לכן: מוחמד אעוזר ופואד קאק. השוטר הסביר שהדף חומר מהטלפון של הנאשם שהופק על ידי השירות, לצורך אימות מספר הטלפון של שני המעורבים ביחס לכינוי בו שמר אותם הנאשם בטלפון הניד שלו. הנאשם הסביר כי הוא שמר את פואד קאק בתור "פופוש" ואת מוחמד אעוזר "אחוי אל עזיז אל ג'אל" (אח יקר ואהוב), וחתום על כל תמונה. הנאשם אישר שאלה מספרי הטלפון של

אתם אנשים. הנאשם דבר על אירוע בו זרק בלון גז לעבר הכוחות, הוא ציין שהוא אירוע לפני שנה או שנה וחצי. הנאשם אמר את זה בהודעות קדמות. העד ראה שעורר נחקר על אותו אירוע, لكن הוא שאל את הנאשם מי עוד היה באותו אירוע, וה הנאשם אמר את שמות המעורבים הנוספים בהתאם למה שהיה כתוב בתיק החקירה שהוא נחקר עליו. הנאשם אישר מבחינת הזמן שמדובר באותו אירוע שנחקר עליו ביום 17/2/1.

עוד אמר העד כי ההודעה נגבהה בשפה הערבית ונערכה ביוזמתו. החקירה לא הסתמכה על זיכרין דברים של השב". העד הקريا סימולטנית לנאם את תשוביתו לכל שאלה שנשאל כל שאלה וה הנאשם חתם על ההודעה. הנאשם לא נועץ בעו"ד והעד אינו יודע מדו"ע. העד הקريا לנאם את זכויותיו, אך אין זוכר כיצד הגיעו הנאם. עוד אמר העד כי הוא מסתדר לציין כל מה שעולה בחדר החקירה ואם היה מבחין בסימני חבלה, היה רושם זאת. בפני העד הוצאה תש"א (ת/26), עלייה אמר כי הוא ישב עם רץ שהראה לו את מקום האירוע, והעד כתב על כרך מזכיר ביום 18/11/18 העד אמר כי הוא ראה את הסרטון של "ידי הבקט" בעבור הרכב אבטחה או ג'יפ וערק דו"ח צפיה. את הסרטון קיבל מחוקר מחשבים (הסרטון מיום 17/11/26). (ת/24 - המזכיר; ת/25 - הסרטון). העד השווה בין הסרטון לתצל"א וסימן את המקומות הרלבנטיים. העד הוסיף כיنعم, עובד בחברת האבטחה, העביר בוואטסאפ סרטון מצלמת הרכב והעד צרב זאת (הדיםק - ת/27). העד ערק דו"ח פעולה ביום 18/12/27 בוגע לטלפוןם שנתפסו של מוחמד אעווור ונוסף. בהתאם לחומר שהופק מהטלפונים שלהם הוא השווה למה שאמרו בהודעה בוגע לאופן בו שמו - את המעורבים (הזכיר ת/28). הוגש מסמכים נוספים: הבירור לגבי בלון הגז - מזכיר ת/29; שני מסמכים נוספים - פעולה טכנית של העברת טלפונים לחוקר מחשבים - ת/30. העד אמר כי הוא הפיק את הטפסים וצירף אליהם את הטלפונים. הוגש מסמך בכתב יד של תרגום מאחד הטלפונים של הודעת סמס, מה - 26/11 (ת/31). בחקירה הנגידית אמר העד כי לא היה במקום האירוע. הוא נפגש עם הרץ במשרד. העד אמר כי הוא קורא זכידי"ם של שב"כ לפני החקירה, אך לא מעתיק אותם. החקירה שלו לא הייתה קשורה לזכ"ד כלשהו. היא נעשתה ביוזמתו, אך הוא אינו זוכר מדו"ע יzm אותה. עוד אמר כי אם השב"כ או קצינים היו מבקשים שיחזור, הוא אינו מתעד זאת. עוד אמר כי אינו זוכר אם הנאשם ביקש להתייעץ עם עו"ד מוחמד מחמוד והוא זוכר שאותו עורך דין התקשר אל העד לאחר מכן בקשר לכך.

21. השוטר אליהב חלבוי, גבה את הודעות הנאשם ת/3, ת/4 ו - ת/5. העד אמר כי הסביר לנאם מה החזרות המזוהים לו, הסביר לו את זכויות ואת האפשרות להיוועץ עם עו"ד. בחלק מהחקירות הנאשם היה מנוע מפגש עם עו"ד והעד אמר לו זאת. העד אמר כי אם היה משוחה מיוחד בחקירה, הוא היה דואג לרשום זאת. עוד אמר כי ההודעות נכתבו בשפה הערבית, והחתימות עליהם הן של הנאשם. העד הקريا לנאם את העדות או שה הנאשם קרא בעצמו ואז חתם. לגבי ת/5, הנאשם קרא את העדות. השאלות ששאל העד את הנאשם הן לפי מה שכתב בזכ"ד. בחקירה הנגידית אמר העד כי אינו זוכרஇaza חומר היה בפניו לשחקר את הנאשם, ובדר"כ מונח בפני זכ"ד. הנאשם חחש בשתי ההודעות הראשונות, אך הודה בהודעה השלישית. העד לא התעניין מדו"ע פתאום הנאשם הודה. עוד אמר העד כי הבין מהחוקרי השב"כ שהנאים הודה, אך לא מצא לנכון לשאול מדו"ע. הוא נשאל האם לא רצה לשאול מדו"ע הנאים הודה כדי שהנאים לא יחוור בו, והשיב כי הנאים הודה מרצונו החופשי. עוד אמר כי בחקירה לא נכחו אנשים נוספים, וכי הוא נהג לטעד אם הנחקר איזוק. כמעט בכל המקרים החשודים אינם איזוקים. עוד אמר העד כי לא העתיק מהזכ"ד להודעה, וכל שכתב בהודעה נאמר מרצונו החופשי של הנאשם. העד נשאל על מסמך בכתב יד של הנאשם לעניין בלון הגז, ואמר כי אם לא שאל את הנאשם על כך, משמע שמסמך זה לא היה לפניו (בפני העד). העד אינו יודע מדו"ע הנאשם, לאחר החקירה רבות, חזר בו מעמדתו והחליט לה Hodot.

22. המודובב המכונה "אבי עיסא", כבן 47 שנים, העיד כי בគיניו זה הודהה בפני הנאשם, עמו נפגש לפני שנה או יותר. המודובב היה עמו בערך שבוע, שאז נערכו כמה שיחות ביניהם. אישר כי מדובר בתקופה 11/12/17 ועד 17/12/17, במהלךה היה עם הנאשם כמעט כל יום לכמה שעות. אישר כי ראה אותו בהתחלה ובסיוף התקופה, ואמר כי שהותם המשותפת הייתה במתיקן של השב"כ. העד זכר את שמו של הנאשם, אך לא את מראהו. העד אמר כי לא הבחן בסימני חבלה עליו. הנאשם לא התלונן בפנוי. העד לא ראה מישחו אחר מכח את הנאשם או מאיים עלייו. העד שלל כי הכח את הנאשם בחדר צדדי, שלל כי מישחו נגע בו או התעלל בו, שלל כי הוא נתן לו אגרופים, התיז עליו גז מדמיע או איים שירעלו את אבא שלו כשהוא בבית חולמים. כמו כן, שלל כי אמר شيئا' לו כדורי טריפ, או כי אמר לנางם מה לומר בחקירה שלו במשטרת ובשב"כ. העד שלל כי הפעיל אמצעים פסולים כשדבר עם הנאשם. העד שלל כי לאחר שהנאשם הגיע ופגש אותו, לא דברו עימו שלושה ימים, והשיב כי הנאשם היה בחור מאוד חמוד, חיקין, צחק כל הזמן ולא הייתה סיבה שלא ידברו איתנו. העד שלל גם כי גילו לנו לנางם את הראש בכוח. אמר כי יש במקום מכונת תספרותת שלכל אחד יכול לשמש בה לצרכיו. העד לא יכול היה להתייחס לטענה כי לא נתנו לנางם להתקלח וסגורו לו את המים החמים, ואמר כי שב"ס אחראי לכך. הוא הסביר שככל אחד יכול לשמש במקלחת אם היא פניה ואין בעיה של מים חמים, אלא לאחר 12 בלילה, אז השב"ס סוגרים את המים החמים. העד עומת עם טענה של הנאשם שעלהה במהלך חקירתו של העד, לפיה הוא אינו מזהה את קולו כקול של אבו עיסא, עימו דיבר. העד השיב שאולי כך בגלל המיקרופון, ולאחר מכן המיקרופון כובה והעד המשיך לדבר בקול רם. העד אמר כי שוחח עם הנאשם בשפה הערבית בלבד. עוד שלל את הטענה כי לא ניתן שמיוכות לנางם. שלל את הטענה כי הוא או אחר הורו לנางם לא לספר דבר שהוא מגיע להארכות מעצער בבית המשפט. העד אמר כי במקרה בו מישחו זקוק לטיפול רפואי, הוא מזעיק מיד עדרה ראשונה של חובש ואת המרפאה שב"ס. הנאשם שב וחר על כך שאינו מזהה את קולו של העד כקולו של אבו עיסא. בחקירה הנגידית, אמר העד כישמו האמתי אינו אבו עיסא. הוא לא יכול למסור פרטיים על מעשיו עם הנאשם או כיצד ניתן לדעת בוודאות שאכן הוא היה שם. העד אמר כי אין לו עבר פלילי, שפט האם שלו הנה ערבית, הוא מבין את הניב הירושלמי ודובר אותו. העד לא יכול לומר כמה אנשים היו איתו במתיקן, או האם היו איתו אנשים נוספים, אליהם מתיחסת ההגנה הכל מודובבים. העד אישר כי הוא מכיר את פתחי, אך לא יכול לומר מהיכן. הכחיש כי חיבק ונישק את הנאשם כשהלה הגיע בפעם הראשונה למתיקן. לא הcin לו אוכל, שב"ס מביא אוכל לכולם וגם לאטיסרים ביטחוניים. העד אמר כי הוא דאג לנางם לשמיוכות, לאכול, לסיגריות, לשוקולד, כדי שלא יפגע בעצמו. העד אישר כי לפני עדותו הוא נפגש עם הפרקליטה, שלל כי נאמר לו מה לומר בעדותו ואמר כי הפרקליליות הסבירה לו מה מותר ומה אסור לו לומר בעדותו. העד לא ענה על השאלה האם חקר את הנאשם במתיקן או מה היה תפקידו שם. גם בשלה זה אמר שוב הנאשם כי קולו של העד אינו קולו של אבו עיסא. העד לא זכר כי הנאשם נחקר 15 פעמים שב"כ לפני שהוא בא למתיקן בו היה העד. אינו זכר שהכחיש את המידע לו. העד אמר שהוא לו כמה שיחות עם הנאשם, במהלךן הנאשם סיפר לו על חלקו באירועים. הנאשם סיפר לו כי רצה לספר לו ולא לחוקר שב"כ. מדובר בשיחות של כמה שעות שהיו ביניהם. שעתיים-שלוש, אינו זכר בדיק. הוא שוחח עמו ביחידות. העד אמר כי אינו זכר כיצד הנאשם נראה כי עבר זמן רב. העד לא ענה האם יש גז מדמיע בחדר, האם ניתן לו לצאת ולהזוז. הוא שלל שליטה על המים החמים. לא יכול היה להתייחס לשאלת בונגע לשימוש באמצעים פסולים. בחקירה חוזרת, העד נשאל האם הוא יודע מה זה אמצעי פסול, השיב - אמצעי אסור, אך שלל כי עשה משהו אסור במהלך הפגישות שלו עם הנאשם.

יובהר כי העד אבו עיסא הובא לעדות לאור טענות הנאשם על שימוש באמצעים פסולים ולא לעניין תוכן מידע שמסר לו הנאשם בשנותם המשותפות.

עדויות מוחמד אעוזר ופואד אלקאק

23. מוחמד אעoor, בן 22, בעניינו ניתנה הכרעת דין במסגרת הסדר בתיק מקביל, העיד בונגע לאישומים 2 - 1. העד אמר כי במשפט שלו הסכימו הצדדים על הסדר טיעון בו עונש מוסכם של 42 חודשים (ת/38). העד הבahir כי הסכים להסדר והודה במיוחס לו ביום 2/5/18 (הפרוטוקול - ת/39), כי העו"ד אמר לו שאחרת יגזרו עליו 7 - 8 שנים. הוגש כתוב האישום המתוקן - ת/40. העד אמר כי הסכים להסדר לאחר שביקש לסייע את עניינו ולהמשיך בחיו ובלימודים, וכי העונש יכול להיות חמוץ יותר, אך אין בכך ממשום הודה כי ביצע את המעשים שייחסו לו. הוא הסכים להסדר רק כי רצה לקנות שנים מהחיים שלו. העד אישר כי היה לו רכב מאזדה 323 בצבע לבן. ב"כ המשימה ביקשה להסתמך על המסמכים לפי סעיף 10א' לפיקודת הריאות. בחקירה הנגדית אישר העד כי הוא והנאים מכיריהם, הם למדו באותה כיתה. העד יודע איזה רכב יש לנאים וכולם יודעים איזה רכב יש לעד. עוד אמר כי ככלם מכיריהם את אתר החדשות סילוואן נט, שם יש חדשות על אירועים בכפר. העד אמר כי אינו זוכר אירוע של בלון גז בסילוואן. העד חזר ושלל כי הוא, פואד קאק והנאים ביצעו את המיוחס להם ולא זרכו בקט"בים או אבניים. העד אמר כי עצרו אותו ביום 17/11/17, לקחו אותו לחקרות שב"כ, היו הרבה חקירות, כל יום. החוקרים לחצו עליו שיזה שהוא והנאים עשו את הדברים האלה, ואיימו שאם לא יודה, יעצרו אותו כל פעם וירדפו אותו. החוקרים איימו עליו שלא יאפשרו לו להמשיך בלימודים שלו. הם לחצו שיישבר ויספר להם כל מה שהם רוצים לשמוע. העד אמר שהיה בלחץ להציג את עצמו ולסייע את החקירה. הכנסו לחקירה אנשים שאמרו לו להודות, אנשים ששיפרו לו דברים והשתמשו בקהלות על מנת שייפח. החוקר משה אמר לו שהוא בכוונה לא שולח אותו למDOBבים, "שלא יצלו אותך", והשאר אותו על הcisא עד "שיתבשל". העד אמר כי היה מנווע מגש עם עו"ד למשך כשבועים, אמר כי לא היה בתא מDOBבים במשך שבוע. נחקר על ידי השב"כ והכנסו אנשים כדי להוכיח אותו לחקירה. העד אמר כי בכל החקירה הוא הכחיש. רצוי שיזה על הנאים לגבי תאריכים ספציפיים. העד נשאל מדוע הודה בסופו של דבר בבית המשפט בדבר שלא עשה, והשיב שוב כי עורך דין אמר לו שם לא יודה, קיבל עונש של 8-6 שנים. הדגיש כי לא עשה בפועל את הדברים בהם הודה בכתב האישום המתוקן. עוד אמר העד כי לא פגש את הנאים בהארכות המעצר.

24. פואד קאק - באי כי הצדדים הודיעו כי הם מסכימים על קר שניתן לראותם بعد פואד קאק כדי שהעיד ונשאל אותן שאלות וענה אותן תשובה כמו העד מוחמד אעoor. דהיינו שאף הוא הודה במסגרת הסדר טיעון לא מחמת שעשה את המיוחס לו אלא על מנת להימנע מממסר ממושך, דהיינו כי לא עשה עם הנאים את המיוחס להם.

עדוי ההגנה

25. הנאים, בן 20 שנים. הנאים נעצר ליוםים-שלושה בחודש פברואר 2017, בגליל אירוע בלוון הגז שהתרחש למרחק של 800 מ' מביתו. הוא נעצר يوم או יומיים לאחר אירוע זהה. הוא נחקר ואמר שהיה בחדר כשר, אח"כ הלן לחנות בגדים ובשעה 4 בערך הדודים שלו באו וביקשו שיילר לטחון תעוזבת לסוסים. הוא היה שם עד חמיש וחצי-שעה. אח"כ הלן הביתה, התקלח ואכל והלן לחנות. הוא סיפר על קר יומם או יומיים אחריו האירוע של בלוון הגז, ولكن זכר היכן היה ואמר גם שיש מצלמות. אח"כ שוחרר. הנאים אמר כי לא ביקשו לדבר עם הדודים שלו, אבל הוא נתן לחוקרים את הפרטים שלהם ואמר שהם יכולים לדבר איתם על בלוון הגז וכי מהאינטרנט, אמר כי ככלם ידעו על קר, אך הוא אינו יודע מה היה בבדיקה. הנאים אמר כי נחקר 15 חקירות, לאחר מכן אמרו לו שסייעו את החקירה, לקחו טביעת אצבע, צילמו אותו ולקחו אותו לכלא.

26. הנאים העיד כי הכנסו אותו למקום בו היו המDOBבים: דיב, ממחנה בלאתה, ابو עוביידה מעזה, ابو קמאל,

אבו ג'ابر ואבו מוחמד. ביוםיהם הראשונים הוא לא דבר אותם. ביום השני נגש אליו דיב והתחיל לספר לו סיפורים שהתרחשו בתאריכים עליהם הנשם נחקר בחקירות. החוקרים אמרו לו שאבא שלו פצוע. ابو מוחמד ואיברהים גילחו לו את השער, אחרי שתפסו אותו בכוח. הם קיללו אותו, מנעו ממנו מהשתמש בשמיות, ניתקו לו את המים החמים ולא נתנו לו לשון וכל הלילה קיללו אותו. החוקרים אימנו עליו שלא יספר בבית משפט על מה שקרה, כי הוא ייחזר אליהם, וכך בבית המשפט אמר שהוא רוצה לחזור למשפחה שלו ולאבאה שלו, אבל החזרו אותו לדובבים. כשחזר, ابو ג'ابر ודיב לקחו אותו לחדר, אמרו לו שאבא שלו בבית חולים ומצבו קשה, ויש להם אנשים שיכולים להגע אליו ולתת לו זריקה Shimot, ולנאים יכולם לתת כדור של טריפ. הם אמרו לו שהARIOU היה ב - 16 או ב - 26 לחודש. הנשם אמר להם שהוא לא עשה את זה וזה הם החזיקו אותו ואבו עיסא תקף אותו באגרופים ואמר שהוא חייב להודות בזירקת בלון הגז אחריתם ייגעו לאבאה שלו ולתת לנאים כדור טריפ. הנשם סירב להודות ואמר שלא עשה את זה, אז תקפו אותו, ابو עיסא ריסס עליו גד והם אמרו שיש לו שעיה לחשוב. הוא רצה להציג את החיים שלו ושל אבא שלו. הם סגרו את העיניים שלו ושלחו אותו לחוקר ואמרו שם לא יספר את מה שטיפורו, הוא ייחזר אליהם. הנשם הגיע לחוקר פתח, שאמר לו לספר את הסיפורים ונתן לו דף ואמר לו לכתב את מה שאמרו לו. הנשם התחיל לכתב סיפורים ממה שאמרו לו המדובבים. הנשם אמר שככל הפרטים שמסר ניתנו לו על ידי המדובבים או דברים שראה באתר ומה ששמע. הוא המציא סיפור, אף בפועל הוא לא עשה את הדברים האלה. לאחר מכן החזרו אותו לדובבים. בחדר קטן היו ابو עיסא ואבו ג'ابر שאמרו לו לא להגיד את מה שקרה איתו, לאחר ייחזר אליהם, וכך הנשם לא אמר לחוקר ובבית משפט, כי פחד על החיים שלו ושל אבא שלו. בהודעה המשטרתית חזר הנשם שוב על דבריו, כי איימו עליו שהרגו את אבא שלו, אמרו שהוא נפגע בבית החולים. היה ירי בתוך הבית, כשביצרו אותו, כיסו את עיניו, אף הוא שמע שהיכו את אבא שלו ועצרו את אבא שלו, דודו ואחיו. הנשם לא ידע שהיו עצורים, והחוקרים רק אמרו לו שאבא שלו נפצע והוא הגיע לבית החולים והם יכולים להרגו אותו ולתת לנאים טריפ, אך שיחיה כל חייו כמשוגע. עוד אמר הנשם כי היה שבוע אצל המדובבים, הם היו איתו כל הזמן בחדר ולא נתנו לו ללקת לשום מקום בלבד, ומהיום השלישי דברו אותו על כך. ابو עיסא היה חלק הוראות. הנשם אמרabo עיסא זה לא מי שהיעד בבית משפט, הוא לא זיהה את קולו, אותו שמע לראשונה בבית משפט. הנשם שלל כי הוא מי שחקר אותו ואמר כי ביקש לראות אותו לוודא שהוא אכן המדובב. הנשם חזר על כך שהוא לא ביצע את המיות לו בכתב האישום. הוא יודע שמוחמד עוויאר ופואד קאק הודה, הוא שמע על כך ממוחמד. הנשם אמר שכאל שכאשרלקח אותו לשירותים, היכו אותו בפרוזדור והוא לא הלך לשירותים, אלא הוחזר לחדר. החוקרים משה וויצמן קיללו ואיימו עליו, דפקו על השולחן וצעקו. בעודותם הם לא תיארו את מה שהיא באמת וסיכמו להגיד בicode משפט שלו קרה. הנשם אמר כי הכחיש את המיות לו בכל הנסיבות שלו, ובבתי המשפט הואר מעצרו. הנשם אמר כי בחדר כשר יש מצלמות אבטחה והוא ביקש מהמשטרת לבדוק את האלבוי שלו. הנשם נשאל על שיחות ביןו לבין אעורר וקאק בתקופה הרלבנטית, שהוצעו ע"י המאשימה. הנשם השיב כי יש לו חנות וכל אחד בא ומבקש והוא נותן לו את הטלפון. הנשם אמר כי הוא דיבר עם מוחמד אעורר בטלפון, הוא חבר שלו, והם למדו ביחד. הנשם הכחיש כי דבר עם קאק ואמר כי הלה أولי התקשר אליו פעם בഗל פריט בחנות. עוד אמר הנשם כי אינו יודע היכן בדיקת היה המקום של בלון הגז.

27. בחקירהו הגדית אמר הנשם כי הוא מכיר את הרכב של מוחמד אעורר. הוא חבר שלו, למד אותו, מדי פעם עישנו נרגילה יחד והוא חברים בפייסבוק. גם קאק חבר שלו בפייסבוק, מצערו סילוואן. הנשם אישר שאעורר היה שמור אצלו בטלפון בטור "אחי האחוב והיקר" וכן קאק היה שמור באותו "פופודוש" (שם חיבה מפואד). הנשם נשאל מדוע אמר שאינו מכיר את פואד קאק כشنער ונשאל על כך ביום הראשון, וחזר על כך גם ביום ה - 13 למעצרו. הוא השיב שלא שיקר, אמר שאלה אם עשה משהו עם פלוני והוא השיב שלא עשה. עוד אמר כי החוקר פתח צעק עליו בחקירה ודיבר קרוב אליו, הרוק שלו פגע בו, הוא קילל את הנשם. הנשם הבHIR שהתנהגות זו לא נעשתה מצד פתחי לפני בעת

שאמר לו מה המדובבים אמרו לו. עוד אמר כי החקיר חזי צעק עליו וקילל אותו, אך לא ירך עליו. הנאשם אמר כי ידע את עורך דין מי קיליל וירך עליו. בחקירה, הנאשם ביקש פעמיים לצאת לשירותים, אך החוקרים הכו אותו, ולאחר מכן הפסיק לבקש. הנאשם אמר כי בכל החקירה היה איזוק בידו וברגלו. הוא נשאל כיצד שתה שתיה שהביא לו החקיר ויצמן בחקירה השנייה, והשיב כי אין זוכר שנתנו לו שנייה. הנאשם הבהיר כי קיבל שתיה חממה גם בחמש חקירות אחרות, בהן נכתב שקיבל שתיה חממה. הוא נשאל על כך שב - ת/17 כתוב שנתנו לו לביקשתו להשתמש בדיודורנט וננתנו לו גם מעדן. הנאשם השיב שהחוקר אמר לו שהריח שלו לא נעים והוא לא יכול לשabet לידו, אך הבהיר כי ניתן לו להשתמש בדיודורנט או כי ניתן לו לאכול מעדן. אמר כי יצמן שיקר שאמר שננתן לו מעדן. הנאשם אמר כי החוקרים הביאו לחם יבש ושמו את האוכל על הרצפה כדי שיأكل. הנאשם אישר שבהודעות במשטרה (ת/5-ת/6) מופיעות החתימות שלו, וגם בכתב היד מופיעות חתימה שלו. הנאשם חזר והבהיר כי עשה דבר מהמייחס לו בכתב האישום וכל שאמר נאמר לו מפי המדובבים להגיד. המדובבים ישבו אליו שבוע וכל יום דיברו איתו על העניין הזה. המדובבים נתנו לו נקודות, הם המציאו סיפור ואמרו לו להגיד אותן. למשל, הם שאלו איפה יש בקבוקים והוא אמר שיש במקום של שיטף הרכבים ואמרו לו להגיד שאת בקבוקי המולטוב הוא הביא למקום של שיטף רכבים. הנאשם אמר כי הוא המציא את הצבע של שקית הבקבוקים. המדובבים אמרו לו נקודות לגבי כל עניין ופרטים, והוא המציא סיפור על זה מהראש שלו. הנאשם עומת עם ממצאים מטלפון שלו (ת/31), בנוגע להתקשרות של מוחמד אעור אלוי ביום 18/11/16 בשעה 16:00, ואח"כ התקשר ב - 19:55, ונשאל כיצד מה שאמר בחקירה תואם את הממצאים מטלפון שלו. הנאשם השיב כי הוא ואעור התקשרו לשאול האחד על השני. הוא נשאל גם על השיחות של קאק אלוי באותו יום בשעות 19:52 ו - 20:00, והשיב כי קאק התקשר כי הבין שהנאים הביאו סחורה חדשה ורצה לדעת אם יש מידות. עוד נשאל הנאשם על הודיעות סמס בטלפון שלו: אעור שלח לו הודעה בשעה 16:23 ביום 18/11/16 וכتب 'ענד אלחאג'ה' והנאים כתבו לו בחזרה בשעה 16:22 'אוקיי', ובשעה 18:30 הנאים שלחו לו סמס עם נקודה ואח"כ שלוש נקודות ובשעה 18:32 הנאים התקשרו אליו. הנאשם נשאל האם גם זה נעשה באופן מקרי כמו סיפור בחקירה. הנאשם השיב כי 'חאג'ה' זה כינוי לסתתא שחזירה מבית חולים וهم רצו לבקר אותה. עוד נשאל הנאשם מדוע לא אמר בהארוכות המעצר בבית המשפט דבר על أيامם ואף לא סיפר זאת לעורך דין. הנאשם השיב כי ידע שהוא חוזר למדובבים והם איימו עליו בפגיעה באביו ובחים שלו. הנאשם נשאל על יכולתו לזרוק את הבלון הגז ולהזoor לחנות והשיב שלא יוכל לעוזב את החנות והכסף שהיא בה. הוא עומת עם גרטטו ב - ת/2, לפיה, פתח את החנות בערך בשעה חמיש, בעוד שהAIROU היה לפני כן ועל כן יכול היה להפסיק לזרוק את הבלון ולהגיע לחנות. הנאשם שב ואמר כי לא זرك את הבלון ומדובר בסיפור של המדובבים. הנאשם עומת עם דבריו בחקירה, לאחר שהזogg לסרטן של השלבת בתק"ב על הרכב (צלום מהרכב), באומרו כי אחורי שפגע ברכב המתנהלים, הרכב עבר ונסע אחרת, ונשאל האם את כל זה אמרו לו המדובבים. הנאשם השיב שהם ידעו. הנאשם שב ואמר כי המדובבים נתנו לו נקודות והוא המציא את הסיפור לגבי הנקודות אלה. כמו כן, בחקירה אמרו לו שהרכב נסע אחרת.

28. עלי חממד ابو אלחמאם, דודו של הנאשם, תושב הכפר סילוואן, בן 48, העיד על AIROU מסווג חדש ינואר - תחילת חדש פברואר 2017. עלי אמר כי הוא זוכר את יום האירוע, שכן הוא עבד עם הנאשם מרחק של 200 מ' מהבית שלו ולמחרת הנאשם נעצר בגין AIROU בלבד ג', שהתרחש يوم קודם לכן. לעלי נודע על כך מפי הנאשם לאחר שוחרר ואמר לו שהוא נעצר על בלון ג' וידי אבנים, שאז אמר לו עלי כי בשעה זו הנאשם היה אצלו. "כאשר הגיעו אליו לחקירה וחזר וסיפר לי על מה נעצר על בלון ג' ובאים אמר לו בשעה זו הייתה אצליו". עלי אמר כי לא פנו אליו מהמשטרה. עוד העיד עלי לגבי העבودה שביצע עם הנאשם ביום AIROU - הוא נהוג להכין בתקופה זו של השנה קשי המועד לסוסים שלו, והוא נעזר בילדים לשם כך. באותו יום, בשעות הצהרים, הוא ואחיו אמרו עבדו יחד משעה אחת עד ארבע וחצי. הוא זוכר שעמאר נהוג להתפלל ולהלך לתפילה כשנשמעה הקRIAה לתפילה, וכשזה, אמר לו עלי

שהם עייפים ונראה מי מהילדים בבית יכול לעזור. עלי הילך עם עאמיר לנוח בסביבות ארבע, והם קראו לנאים מחנות הנעליים שיבוא לעזור להם. הדבר היה בשעה 16:00-16:30 לערך, והם עבדו עם הנאים עוד כשעה לאחר מכן. עלי ועאמיר נסעו לכיוון שער שכם, שם חנה טרקטור של העד, והנאים הילך ברגל לבתו כדי להחליף בגדים. במרחך של כ- 800 מ' מהבית, עלי ועאמיר הבינו בהתקלותו ומשטרתנו ונאמר להם שנזרק על המשטרה בלון גז ובנים, והם המשיכו בנסיעה. בחקירה הנגדית אמר עלי כי אין זוכר באיזה יום התרחש האירוע. עוד אמר כי להכין אוכל לסוסים לocket מס' שעוט ביום אחד. הואלקח את הנאים בשעה ארבעה לערך ושלל כי הדבר היה בשעה רביע לחמש, אליו אמר התפלל ולאחר מכן הם הביאו את הנאים. אמר התפלל בשעה ארבעה - ארבע ורביע, אז הם קראו לנאים, שהיא קרוב אליהם. עלי אמר שכך הוא יודע באיזו שעה זה היה, למורת שהוא אין זוכר את התאריך. עוד אמר כי הפרטים של היום הזה זכרים לו כי עצרו את הנאים, וכשהוא חזר, הוא סיפר לו. עלי אמר כי לא שוחח עם עורך דין של הנאים לאחר שהלה נעצר. עלי עומת עם דברי הנאים במשטרת, לפיהם עלי בא אליו לחנות עם עאמיר רק בשעה 17:00. עלי השיב, כן ב- 16:30, אך לא ב- 17:00, ואין יודע מדוע הנאים אמר כך. עוד אמר עלי כי אין יודע הין זרקו את בלון הגז, וכשקרה לנאים מהחנות, עדין לא התרחש אירוע זה.

29. אמר ابو אלחאם, דודו של הנאים, העיד לגבי האירוע מיום 17/2/1 בעקבותיו נעצר הנאים. אמר אמר כי הוא עבד באותו יום עם אחיו עלי, הם הכינו אוכל לסוסים. הוא הילך להתפלל צהרים, אכל וחזר לעבודה, עבד, ואח"כ הצטרף עלי, והם עבדו יחד במשך 3 שעות, לאחר מכן אמר הילך להתפללacha"צ, אח"כ חזר ועבד עם עלי, ואח"כ נשarra עוד לעבודה והם אמרו שהם צריכים עזרה, עלי הלכו לקרוא לנאים. הדבר היה בשעה 16:00-16:15 בערך. הם עבדו עם הנאים כשעה וקצת, ולאחר מכן אמר הסיע את עלי להביא את הטרקטור שלו משער שכם, ואת מוחמד הוריידו ליד הבית. הם ראו אנשים, שאלו מה קרה, ואמרו להם שזרקו בלון גז וגם בניינים, והם המשיכו בנסעה. בעבר יום-יומיים עצרו את הנאים, וכשהזר אמר שלקחו אותו בגל בלון הגז וזריקת בניינים בזמן שעבד אתם והם חשבו שהתיק נסגר. אמר אמר כי הרמולה הייתה במרחך של 1,000-900 מ' מביתם. בחקירה הנגדית אמר עאמיר עבד בעבודה שלו, התפלל צהרים, אכל והילך לעבוד עם אחיו עלי, והסביר שלפני כן לא עבד איתם. עוד אמר כי בתפילתacha"צ הוא התפלל במקום קרוב למקום העבודה. אח"כ הוא וعلي עבדו מעט זמן וקרוואו לנאים. אמר לא ידע כמה זמן בדיקן עבר מאז סיום התפילה והחזירה לעבודה עד שקרוואו לנאים, אך הדבר היה אחרי שעטה ארבעה. אמר עומת עם דבריו של הנאים, לפיהם הוא ולי הגיעו לחנות רק בשעה חמיש. עמאר שלל אפשרות זו ואמר כי הוא חזר לפני שהחישר באותו יום, והחושך התקיל בחמש-חמש וחצי.

30. עוזי מוחמד מחמוד, העיד כי הנאים הגיעו כעוצר ולא מנוע מפגש. לאחר מכן, מעצרו הוארך בשבועה ימים ואז הייתה מניעת מפגש. בשלב זה נעצרו אבי ואחיו של הנאים. לאחר מכן, הנאים חזר מתרגיל חקירה, מצבו הנפשי היה שונה מאשר מניעת המפגש, העד ראה זאת על פניו. הנאים אמר שריססו על פניו גז פלפל ואיימו עליו בחקירה ואצל המכונה פתיח. הנאים גם היה מגולח בראשו. כשהנאים חזר מהמדוברבים, הוא שאל פעמיים רבות אם החקירה הסתיימה ואם יעבור לכלא רגיל. העד אמר כי את מה שקרה אצל המכונה פתיח, הנאים גם אמר לפני השופט בהארכת מעצר. בחקירה הנגדית אמר העד כי עוזי חלazon נאג'ם עובד עימם באותו משרד. הוא היה מודע לדברי הנאים היה כל הזמן כבול. זה היה בחקירה שב"כ. את עניין הפלפל והאיומים שלקחו אתABA השלב זוכר היטב וכן מופיע בפרוטוקולים. העד עומת עם הטענה כי הדבר לא נאמר בפרוטוקולים, וגם לא נאמר לאחר השלב שהנאים טענו לנו את זה, ולמעשה, אין שום דבר בפרוטוקולים שמעיד על כך. העד השיב כי הנושא של גז הפלפל והאיומים צריך להיות בפרוטוקול כי הוא אמר זאת לפרטוקול, ואין יודע כתה מה לומר על כך שהדבר לא מופיע

בפרוטוקול. אם היו סימנים על גופו של הנאשם, העד היה מבקש לתעד. העד הבahir כי אין אומר שהמקרה פתיחי ריסס את הנאשם ברגע מדמייע, אלא אמר שבתקופה שהיא אצלו, הנאשם רוסס בגז. עוד העד כי הוא יציג את קאק ועוויאר. הוא הסביר להם את הזכיות שלהם לפני ההסדר, הם הבינו, וחתמו. הם הבינו טוב מאוד גם המתורגמנים הסבירו להם. העד עומר עם דבריו מוחhammad אעוויאר, שטען שהוודה במה שלא עשה, והוא בഗל שעווה"ד אמר לו לעשות זאת ואם לא, יכנס יותר שנים לכלא. העד השיב שום כל הכאב לאעוויאר, הוא הכיר את הראות ותשובותם של נאים אלה ניתנה לפיה מה שהוא ראה לנכון ועוויאר **"יכול להגיד מה שהוא רוצה"**.

סיכום הצדדים

סיכום המאשימה

31. המאשימה מבקשת לקבוע כי הנאשם ביצע את המיחס לו בכתב האישום ולהרשיעו בדיון. ראיות התביעה להוכחת האישומים מבוססות בעיקר על הودעתו המפורשת של הנאשם בפני חוקר המשטרה אהאב חלי' ונאן חלי' (ת/5 ו - ת/6). ההודעה זו נתמכת בראיות שעוברות בהרבה 'דבר מה נוסף'. על אירוע הרាសן, אירוע הג'יפ, העיד השוטר סרגי דניסוב. על האירוע באישום השני, אירוע הרכב ההסתערות, הוגשה בהסכמה הודעתו של נ' א', שהיה ברכב שהותקף, וسرطان ממצלתת הרכב מתוך הרכב (ת/27 ו - ת/34). כמו כן, הורד סרטון מאתר סיילואנטי, בו רואים את הבזקי'bim ואת הימלאות הרכב. עוד בושאני העיד על הורדה של סרטון זה. מדובר בת/24 ו - ת/25, ושדו"ח צפיה של השוטר נאן חלי', שמתאר מה רואים ומה כתוב על השלטים. השוטר חטיב העיד שראה שרידי בקבוקי תבערה וסימנים שחורים על גבי רכב ההסתערות (עמ'173, 175 ו - 173 לפרו'). לגבי האישום השלישי, אירוע בלון הגז, העיד השוטר סובאח סעד, שהיה עד לו. בנוסף, במכשיר הטלפון הניד של הנאשם נתפסו מסרונים ורישומי שיחות במועדים נשוא אישומים 1-2 עם שני הנאים הננספים בפרשה. שותפים שהורשעו על פי הודהתם באותה מסכת עובדיות שנוגעת לאישומים 2-1. על חילוף הנתונים הללו מתוך הטלפון הניד של הנאשם העיד חוקר המחשב המקרה מירון והוגש תקליטור שככלו את העתקת הטלפון (ת/31) ודוח' שערך בגין כך (ת/33). כמו כן, כבר בחקירהו במשטרת, אישר הנאשם את הנתונים שהוצגו לו, שנלקחו מהטלפון הניד שלו, הוא לא חלק על כך ונראה שבמובן זה וגם במובן הטכני הוכחה אמיתות הנתונים.

32. ההגנה טוענת למעשה שההודה אינה קבילה מאחר שהופעלו אמצעים פסולים בחקירה ע"י מדובבים וחוקרים. המאשימה אינה מאשרת או מכחישה כי מדובר במידובבים, והם כונו כך ע"י ההגנה, ולשם הנוחות, המאשימה תכינה אותם כך, אך אינה מאשרת כי אכן מדובר במידובבים. המאשימה טוענת שהגנה תבקש לקבוע קביעה מדווגת, לפיה הופעלו אמצעים פסולים שסבירו את רצונו של הנאשם וזה הוביל אותו להודאות במה ששתלו בראשו, להודאות בדבר שלא עשה. המאשימה טוענת כי לא ניתן לקבל את הטענה שהוותלה גרסה בראשו של הנאשם מבליל לקבוע שהופעלו אמצעים פסולים בחקירהו, וזה עיקר טענת התביעה.

33. לעומת זאת, מדובר בקביעות קלאסיות של מהימנות כנגד גרסת הנאשם. העידו שישה חוקר שב"כ ושני

חוקרי משטרה בנווגע עם ההודאה שניתנה בפניהם. בנוסף, העיד אדם ששחה עם הנאשם בתא תקופת מסוימת בעודו עצור, ובצמצם, קיבלת טענת ההגנה, ממשעה קביעה כי כל העדים הללו אינם דובריאמת ויש להעדיף את גרסתו של הנאשם על פני גרסתם. המאשימה טוענת שאון מקום לעשות זאת, שכן מדובר באנשי חוק שעובדים בסמכות וברשות. הנאשם מסר גרסה מלאת סתיות ומנגד מסר במשטרה גרסה סדורה, רצופת פרטים מוכנים, הנתמכת שוב ושוב בריאות חיצונית וניכרים בה סימני אמת מובהקים, באופן שמסיר כל חשש שהוא בדיה ושתוליה.

34. באשר לטעות החיסין על חקירת השב"כ, נטען כי החוסר בחומר החקירה כמפורטה מחייבת אותן ראיות, אין ממשמעו פסילה של ההודעה בשל העדר משקל, אלא יש להגיש עתירה לגילוי ראייה כדי לקבוע אם מדובר בשימוש באמצעי חקירה פסולים. בסופו של דבר בית המשפט צריך לבחון האם ההודאה עומדת ב מבחן פנימי ובבחן חיצוני. המבחן הפנימי הוא סימני האמת, מידת פירוט, סבירות פנימית, שמתקיים בעניינו ללא ספק. המבחן החיצוני עוסק בדבר מה נוסף, הריאות, שפורטו לעיל. כמו כן, יש לבחון האם מדובר בנאשם מוחלש, בעל לקות קלשה שנוצלה וכו'. במקרה דנן, לא מדובר במצב זהה. כמו כן, יש לקבוע לפי סעיף 12 לפקודת הריאות שההודאה ניתנה בחופשיות ומרצון, בעניין זה יש לקבוע האם הופעלו אמצעים פסולים. המאשימה סבורה שהתשובה לכך היא שלילית. לא הווכחה אלימות, או יomics וכו'. לאחר מכן, יש לקבוע האם מבחינה סובייקטיבית האמצעים האלה גרמו לשביות רצונו של הנאשם, והאם יש קשר סיבתי בין ההודאה שלו לבין האמצעי הפסול.

35. ابو עיסא, הוגדר כאחראי בכיר, הובא עדות בפני בית המשפט. בית המשפט העלה את השאלה האם מדובר באותו אדם שהוא עם הנאשם, בעודו שטעת לא העלתה שאלת זו. המאשימה טוענת כי הגינוי שהנאשם ייחיש שמדובר באותו אדם שהוא איתו בתא, וכי היא ממלאת לא יכולה לס肯 את ابو עיסא ולהשוו את פניו פעמי נספת בפניו הנאשם. להזכיר לנאשם ביום אחד זהה נראה - ממשמעו סיכון חיים. יתרה מזו, העיד כאן בעברית בכוננה ולא בשפה הערבית, בה דבר עם הנאשם, כי לא רצה שייהה פרט קלשה שיכל לזהות אותו לאחר מכן. הנאשם לא שמע את קולו כמו שהוא שמע אותו באולם בית המשפט, במרקח, בשפה אחרת, דרך מיקרופון. במצב זה ולאחר הזמן שעבר, הסיכוי שידע לזהות את קולו הוא קטן. עוד טוענת המאשימה, כי בתקופה של חקירת השב"כ, אין מחלוקת שהוא היה בחסות רשות האכיפה ולא משוחרר, והוא אמר עמו ابو עיסא, אותו הלכה המאשימה ואיתרה כדי שעבד עם הנאשם בפרק זמן של שבוע, בסיטואציה מבוקרת ונשלטת, כך שהסיכוי לטעות אינו קיים. המאשימה טענה גם להתקינות חזקת התקינות המינימלית וליתן אמון גם בנסיבות המדינה. בהשלמה לסייעים, הוסיף המאשימה לעניין זההו העד ע"י הנאשם, כי העד אישר בעדותו כי את שמו של הנאשם, אישר שהוא עימו במועדים הנטענים וכי הזדהה בפניו ביכינו "אבי עיסא".

36. **הטענות כלפי חוקרי השב"כ:** הועלו כלפים טענות של איומים, מכות, מושכה בחולצה, קללות, יריונות ולעג. לאחר שנשמעו עדי התביעה, עולה כי מגרסת הנאשם לגבי אותה יריקה, ה证实מה הטענה לדיבור קרוב לנאשם מצד פתיחי בלבד, בעוד שפתחי כלל לא נשאל על כך. מה גם, שהנאשם טען זאת לא לגבי החקירה בה הודה בפני פתיחי, אלא בחקירה שבה שבחה פתיחי נכון (ת/9). הנאשם נשאל בחקירה נגידית מי מהחוקרים עשה לו את כל הדברים הנוראים שהוא מתאר, הוא אמר שאין זוכר מי עשה לו מה, וזה אומר דרשני. חזי, ויזמן, שגיא, אשר, מושיק ופתחי - כולם שללו את טענות הנאשם. בתשובה לאישום נאמר במפורש שהחוקרים העיקריים היו: חזי, ויזמן, אשר, מושיק ובעיקר - פתחי. כמובן, כבוד משקל טענות ההגנה מופנה כלפי פתחי, אך בחרירתו לא הוטחה בפניו אפילו טענה אחת ע"י ההגנה. ב-ת/9 החקירה בה נכון פתיחי, הזכ"ד מתעד כי הנאשם התנהג בצורה גסה לא פחות מחוקריו. עוד נטען כי החוקרים העידו שהם כולם מתעדים אירועים חריגים, כדוגמת קללה שהם קיללו את הנאשם, ירקו עליו או

הכו אותו, אך מילא לא היו אירועים כאלה. הם שללו את עצם התרחשות של התנהגות כזו. המאשימה הבירה כי הכוונה היא שם נחקר מתلون ואומר, למשל, שהוא אינו רוצה לדבר כי חוקר יrisk עליו או הכה אותו - אך החוקרים יתעדו זאת. המאשימה מבקשת לחתם אמון בגרסת החוקרים.

37. **לגביו התנהלות הנאשם:** ההכחשה ב - 15 החקירה הראשונית, בהן הוא מדבר בחופפה ומתחנגן בzychיות, אומר לחוקריו שהם יכולים להוכיחו אותו, וכתווב שהם לא מכירים אותו ואומרים לו להירגע (ת/7 ו - ת/8). הגagna טענה שהנאשם היה אזוק בידיו ורגלו בכל העת - הדבר נסתור בעדויות החוקרים, בז'דים נרשם כי הוא שמה ואכל במהלך החקירה, וקיבלה גרסת הנאשם כיום ממשעה קביעה שאוטם רישומים הם שקרים וכי החוקרים לא אמרואמת. החוקרים הסבירו שהאיזוק זה עניין גמיש בהתאם למידת הביטחון שהחוקר חש במהלך החקירה. אין מדובר באמצעות חקירה או באמצעות עינוי, והדבר נקבע בפסקה, אלא מדובר באמצעות ריסון.

38. **טענה לגבי אביו של הנאשם, שהחוקרים איימו על הנאשם בכך:** לא הובאו כל ראיות לתמיכה בטענה זו והחוקרים כלל לא נשאלו על זה, ולפיכך, טענה זו כלל לא הוכחה. הנאשם טען שהוא נשלח לפיסייאטר לאחר שהוא היה בחדר של המדויב - גם בכך לא הובאה כל ראייה והדבר נתען לראשונה בחקירה נגדית. חוקרי המשטרה וחוקרי השב"כ לא נשאלו על כך כלל ע"י הגagna.

39. העובדה שהנאשם מסר פרטים אישיים ומשפחתיים וניהל שיחות חולין עד סוף החקירה שלו, החקירה האחרונה ע"י רナン, אינה מתישבת עם הטענות להפעלת אמצעים פסולים ושבירת רוח החקירה.

40. באשר לאבו עיסא, שהוגדר ע"י הנאשם בתשובה לאישום כי הייתה מחלוקת הוראות לאחרים, וסנגרו חזר על טענה זו בחקירה הראשית של הנאשם - הגורם, לעמדת הגagna, אחראי על כל האנשים שמטילים טרור על הנאשם במשך שבוע - עד זה לא נחקר ע"י הגagna בעניין קיומו של גז פלפל בתא, מכות שהכה אותו, גרסה ששתל לו. להיפך, הוא נשאל האם הנאשם סיפר לו את מה שהוא עשה. העד השיב תשובהאמת שאין לו שום אינטנס לסתם במצב זה. הוא לא הובא לעדות כගורם שגביה הודהה מהנאשם. הוא השיב לסנגרו כי הנאשם סיפר לו מרצינו את מה שעשה. באשר לטענה בדבר גילוח הראש, נתען כי ניתן הסבר שיש מוכנותتفسורת במקומם והוכחש הטענה כי הוא גולח בכוח. המאשימה טעונה כי הבאת ابو עיסא לעדות נעשתה כדי חריג להתמודדות עם טענות הזוטא, ויש לקבוע ממצאים גם במצב של חסר ראייתי הקים בתיק, שכן ניתן לבית המשפט כלים להתמודד עם טענות הזוטא והמאשימה פעלה כדי שלא ישאר ספק שניית היה להביא עד שלא הובא.

41. המאשימה מבקשת להסתמך על חקירות המשטרה ומדגישה כי בסופה של דבר הנאשם מודה בפני חוקרי המשטרה. פעם אחת לפני האב חלי (ת/5 מיום 18.12.18) ולאחר מכן בפני רナン חלי (ת/6, 21.12.18), שם הוא השלים פרטים ואין מזכיר בחקירה בה נפרסה הגנסה פעמי נספת. האבא העיד כי הוא תגבר את צוות החקירה באותו זמן, ולא נטעה באותו זמן כלפי רナン כל טענת פסול. גם הנאשם לא התלונן בפניהם על משהו שקרה לו, והם העידו כי אם היה מתлонן, הם היו מתעדמים זאת. האבא חקר את הנאשם שלוש פעמים. בפעם הראשונה, הנאשם הכחיש והדברים נרשמו, למראות שאהיאב הטיח בו במסגרת תרגיל חקירה ואמר לו שהוא הודה בשב"כ. הנאשם מכחיש והדברים נרשמו בצדקה מדויקת בעברית ומתורגמים לעברית. לגבי הטענות שהזכ"ד של השב"כ הועתק לתיק החקירה

של אהאב חלבி, אין מדובר בטענה שנטען מרأس ע"י הנאשם, אלא ע"י סגנוו. המאשימה סבורה כי העובדה שחוקר חוקר לפי גרסה שכבר ניתנה לו היא אינה פסולה. כמו כן, יש גם הבדלים קלים בין הגרסאות, למשל, העובדה שיש מספר בלוני גז נאמרה לפתוח ולא לאיהאב, והמדובר מהבית למקום בו זרך את בלון הגז נאמר רק בפני אהאב. לפיכך, יש לדחות את טענת ההגנה בעניין זה. גם ברגען הוטח כי הוא העתיק זכ"דים, אך זו טענה לא רלבנטית כי ההודעה שגביה אינה קשורה לזכ"ד ואינה מבוססת על זכ"ד, ונטענה אף כדי להסביר את פני החוקר באופן בלתי רלבנטי. כמו כן, רנאן העיד באופן כנה על גביות ההודעה ותיעוד הדברים ששמע כפי שנאמרו בצורה סדרה ומפורטת.

42. הודהתו של הנאשם נמסרה למשה שלוש פעמים: פעם אחת בפני פתחי (זכ"ד ת/22), פעם שנייה במסמך שכתב הנאשם בכתב ידו לאחר החקירה של פתחי (מצורפת לזכ"ד ת/22) ופעם שלישיית ים לאחר מכן בפני החקירה אהאב (ת/5). הנאשם חזר על גרסה סדרה, רצופת פרטיהם, התואמים את המציאות ובאופן המסיר את החשש שהוא מדבר בגרסה שטולה. מדובר בפרטים שאין כל היגיון וסיבה שישתלו אותם, אין לכולם ערך מפליל בהכרח, ורק מי שנקח באירועים יכול היה לדעת אותם. בראש ובראשונה, אין היגיון בכך שישתלו לנאים גרסה, לפחות ביצוע דזוקא את האישום השלישי בלבד ואילו יכפו עליו להפליל את קאק ואעוז רק לגבי שני האישומים הראשונים. אין כל סיבה הגיונית להבחנה זו. השינויים בין הגרסאות של הנאשם הינם קלים ובהינתן תוספות ולא סתיות, ויש בהם דזוקא להוסיף למהימנות החקירה. ניכר כי הנאשם ניסה להיטיב מצבו בעת שכתב את החקירה בכתב ידו, דבר המעיד על כך שרצונו החופשי לא נפגע לרוגע. רק במהלך החקירה הנגדית הנאשם סיפר לראשונה שהוא והציפורים (הכוונה למדובבים) סיכמו על הגרסה, אך מסר הסברים מעוררים תמייהה, שאינם מתישבים עם השכל הישר.

43. **מועד ביצוע עבירות בלון הגז:** הנאשם טען בפני פתחי כי האירוע היה לפני שנתיים, בכתב ידו כתוב שלוש שנים ולאחר מכן נשאל על כך ע"י רנאן. הנאשם, בתשובה, מפנה לעבר שלו ואומר זכרתי בעבר. מדובר באירוע שהתרחש יומ-יוםים לפני שהנאים נעצר, לא אירוע ששתלו לו ואמרו לו על כך, ולכן המשקל של הטעות הזה במועד אינו מעד על כך שהנאים אמרו דברים ששתלו לו כדי שייאמר (מפנה ל - ת/6 ש' 52-56).

44. עוד טענת המאשימה כי אם יקבע כי אכן היה משה פסול לפני החקירה המשטרתית, יש לקבל את טענתה החלופית של המאשימה, לפיה יש לעשות פלגין דיבורא. לא כל הודהה עוקבת שנמסרה לאחר הודהה שנגבתה באמצעות אלימים הנה פסולה, ואין לקבוע כי חייב להתקיים אירוע חיצוני, כגון מפגש עם עורר דין, כדי שההודאות העוקבות תהינה קשורות בהודהה הראשונה.

45. מעין בזכ"דים שקדמו לחקירה של פתחי (ת/22) והחקירה של אהאב (ת/3 ו - ת/4), חקירות הקודמות ליום 17.12.17, לפני שהנאים הודהה, עולה שהאירוע של בלון הגז לא עללה כלל בחקירה. הנאשם לא נשאל או נחקר על זה, אלא על מועדים קודמים ועד לחודש אפריל-מאי 2017. הוא נשאל רק על בקט"בם והפרות סדר בחודשים אפריל-מאי ונובמבר, אך בשום צורה לא על בלון גז בחודש פברואר או על מעורבים שהיו איתו בחודש פברואר. הנאשם דיבר על האירוע זהה מיזמתו, ורק בעקבות ההודעה של הנאשם בפני פתחי ואהאב ביום 17.12.17, רנאן חליبي כותב מזכר על כך שהוא מוציא את התקיק היישן וחוקר את הנאשם על פרטים מtower אותו אירוע. המאשימה מפנה ל - ת/29. ככלומר, זה עולה לראשו בהודעה משטרתית ולא בחקירות השב"כ והוא סיפר על כך מיזמתו ואמר שביצע אותו בלבד ללא שותפים. זה מלמד שאם המטרה של השב"כ הייתה להפליל את כל השלשה, אז מדוע לא להכניס אותם לעוד אירוע של

46. **טענת האליibi לגבי האישום השלישי:** הנאשם נעצר יומיים לאחר אירוע בלון הגז ונחקר. לא נאמרה לו שעת האירוע או היכן בוצע, אלא רק מבקשים שיתאר מה הוא עשה באותו יום. הוא מסר שתי גרסאות סותרות - ת/1 ו- ת/2. המאשימה הגישה טבלה ובה הסתיירות הנטענת. הנאשם נתן שלוש טענות שונות לכל דבר - מתי הגיע, מתי הילך, מתי פגש את הדודים, למרות שהוא אירוע טרי. הוא לא נשאל איפה היה בשעת האירוע עצמו והאם יש לו קשר לבלווני גז. הנאשם טען כי שמע בתקשורת פרטיים מוכנים על האירוע, אך לא הובאה כל ראייה בגין כך. הشرط מסילוואן, שהובא ע"י המאשימה, אינו קשור. הנאשם לא העלה טענת אליבי בהזדמנות הראשונה בחקירה במשטרת, וגם לא בתשובה לאישום שנutan ביום 20.3.18, בה אמר סנגורי כי בכוונתו לנחל משפט זוטא. הוא נשאל במפורש אם יש טענת אליבי, אך הוא אמר במפורש שהנאשם אינו זוכר היכן היה בזמן האירועים. טענת האליibi התגבשה רק בשלב מאוחר באופן שמחית ממשמעותית ממשקלה. כמו כן, הטענה למחדל חוקריتي בנוגע עם חוקיות האליibi שלו, הדודים שלו, בחקירה במשטרת, אינה רלבנטית, משום שהוא לא אמר בחקירה שהוא היה עם הדודים שלו ולא טען לאליibi כלל. הדודים של הנאשם העידו שהנאשם היה איתם במשך כשעה אחר הצהרים ביום אירוע בלון הגז. מדובר בעדים שהם קרובוי משפחה לא אובייקטיבים, שדיברו עם הנאשם מיד לאחר שוחרר, אך גם אם קיבל את עדותם, אין בה כדי לספק לנאים אליבי, שכן הוא יכול היה לבצע את העבירה לפני או אחרי השהות עם הדודים. הדודים לא נתנו מסגרת זמן ברורה ששוללת אפשרות מהנאשם לבצע את העבירה. שעת ביצוע העבירה הייתה בסמוך לשעה 00:17:00, ולא הייתה כל מחלוקת על כך. כמו כן, ישנן סתיות בין דבריו הדודים לנאים. הדוד עלי העיד שהוא חזר הביתה לפני החושך בשעה 17:00-17:30 ואילו הנאשם אמר בתשובה לאישום שהוא עם דודי עד לשעה 18:00.

47. לגבי טענת הסנגור, לפיה הנאשם לא יכול היה לחת אליibi לאירועים המאוחרים יותר כיוון שלא נחקר על תאריכים ספציפיים, המאשימה טעונה כי בחקירות השב"כ עולה כי הנאשם נשאל בבירור היכן היה בתאריכים ספציפיים (ת/9 - נשאל על חדש מאי 2017, ת/14 - נשאל על 16.11.17) והנאשם אומר "תעשוanza מהזה חמוץ". כך גם במשטרת (ת/3 -iahab שואל על חדש נובמבר 2017; ת/17 - נשאל על יום חמישי לפני 3 שבועות) (מפנה גם ל - ת/14 ו- ת/19).

48. **עדויות השותפים:** הנאשם נשאל בחקירה הנגדית מודיע הפליל אותם בהוראת המذובבים רק לגבי שניים מהאירועים, אך הוא לא ידע להסביר זאת. קאק ואעוור הכחישו בכל החקירות שלהם, אך כשהוזדו, הם מסרו אותם פרטיים מוכנים שמסר הנאשם, למשל אדמת אל חג'ה שמופיעה בהתקבויות שלהם ומופיעעה בשני כתבי האישום. הנאשם והם הודיעו שם נפגשו קודם לכן, וגם לנאים דן יוסס כי נפגש באותו מקום. עוד נטען כי כshedover בכמה שותפים לעבירה ואין ביניהם ניגדי אינטרסים, המאשימה מגיעה להסדרי טיעון המתחשבים בהשלכות אחד על השני. במקרה דן המשפטים הופרדו מראש והשותפים ידעו שהוא הפליל אותם והוא ידע שהם הודיעו. בפסקה נקבע שכאשר עד מודה בעובדות מהותיות ומרכזיות לעניין אחראיות ואחריות שותפיו, ניתן לתת להודהה זו משקל ממשמעותי. עוד נקבע כי גם אם לא מדובר בעדות שותף במובן המקובל, ניתן לעשות שימוש באמרות הללו כאשר אין מדובר בבסיסים בלבד להרשעה. במקרה דן, הרודהה של הנאשם היא הרואה המרכזית עם חזוקים רבים ודבר מה נוסף. ניתן ללמידה גם מקרים שניים שותפים שהכחישו פרק זמן מסוים, ראו לנכון בסוףו של דבר להודות ולרכזות עונשם בכלל, דבר האומר דרשו.

49. לגבי הטענה של השתלת הגרסה והפרטים המוכנים, המאשימה טוענת כי הנאשם מסר פרטים מזוימתו כדוגמת מספר בלוני הגז וסוג הבלון (ת/6), אולם יכול היה לדעת רק מי שהיה באירוע ואף אחד אחר מלבדו לא ידע עליהם. באשר לגרסת הנאשם ברגען לאדמת אל ח'ג'ה, שמדובר בסבבאת שביקרו בבית החולים, המאשימה טוענת שמדובר בטענה מגוחכת, והוא מפנה לעדות השותפים ב - ת/40.

50. לגבי **המצב הנפשי של הנאשם**, הוא כתב את ההודעה שלו בכתב יד כשהוא מרגיש מספיק בnoch לכתב שלא היה לו מיצת לבקט"ב וכו', זה לא אדם שבו אוטו בחקירה או צזה ששתלו לו בראש מה לומר. המאשימה מפנה גם לאמירות על חרטה של הנאשם בסוף החקירה עם רנאן (ת/6) ופתחי (ת/22). כמו כן, הנאשם מזויימתו מסר גרסה על זריקת אקדח, ומאשימה סבורה שאין כל הגון כי המודובבים אמרו לו לומר זאת כי מדובר במשהו מעורפל שלא ניתן להעמידו לדין בגין כך. לפיכך, כאמור כן, זה מלמד על ניקיון הדברים שהזכיר הנאשם נשוא כתוב האישום דן.

51. באשר **لتלונות של הנאשם**, המאשימה טוענת כי בפרוטוקולים של הארכות המעצר (ת/35) הנאשם הרגיש בnoch להتلונן שכואבת לו הבטן, שהכו אותו שב"ס בזמן מעצרו ביום 18.12.17 אומר שלולמו טוב. זה לא אדם שחוש לחיו והוא חוזר בפני השופטת על התלונה כנגד השב"ס. באשר לדבריו עוז"ד מוחמד מחמוד, שהעיד وعد הגנה, טוענת המאשימה כי לא באמת ניתן ללמידה על דברים שה הנאשם אמר לו בזמן אמר כי העד לא זכר היטב והפרטים שאמר בעדו סותרים את גרסת הגנה, אך שאיםו גרטתו מחייב לסתור את גרסת הנאשם עצמו. מדובר בשלוש הארכות מעוצר והדברים לא נאמרו בשום צורה.

52. לגבי **תיעוד החקירה**, המאשימה הפנתה לסעיף 17 לחוק חקירות חשודים, שתוקן באופן קבוע מהוראות שעיה, אך שניתן פטור גורף וקבעו למשטרה מתיעוד החקירה בעבירות ביטחון. חוקרי המשטרה רנאן ואיהאב קקרו בחדרים משלתיים במתיקני השב"כ ותיעדו את החקירה בכתב בלבד. הם כתבו בעברית, תוך שאיפה לטעוד כל מילה של הנאשם. אין חולק שה הנאשם חתום על ההודעות. פרט למרחק של אירוע בלבד הגז ב - ת/5, הגנה לא טענה שהתיעוד אינו משקף את שנאמר. באשר לזכ"דים, חוקרי השב"כ לא הופיעו ברישימת עדי הבדיקה, משום שהמאשימה התקונה להסתמך על ההודעות המשטרתיות בלבד, אך אין פירוש הדבר כי הזכ"דים אינם קבילים, אלא השאלה היא של משקל. הזכ"דים הוגשו במסגרת משפט החזואה כמסמכים שערכו העדים שזומנו להעיד ונוצעו לאפשר לבית המשפט להתרשם ממהלך החקירה ומשמשים ככלי להערכת מהימנות העדים. החוקרים הבהירו כי בזכ"דים אין תיעוד של כל מילה, אלא עיקרי הדברים וככל העורות לגבי אוכל ושתיה והפסכות בחקירה, וכן תיעוד של כל תלונה של הנאשם או אירועים חריגים בחקירה, אף מצד החוקרים עצמם. תלונות הנאשם אכן תועדו בזכ"דים, והוא אישר את אמיתים בחקרתו הנגדית, באופן המעיד על מהימנות הרישום (مفנה לזכ"ד ת/7 ו - ת/21).

53. לגבי **הראיות מהטלפון הנייד של הנאשם**, הנאשם אישר שהתמונה שנטפסו עליו הן תמונה מהמכשיר שלו (ת/4), את מאפייני המכשיר ומספרו (ת/6) והשמות בהם שמר את חברי קאק ואעוזר. הוא חתום לצד הפליטים שהציגו מהטלפון שלו ואישר את חתימתו. תוכן המכשיר הועתק ע"י החוקר "מירון". כשהואzeigtו בחקירה הנגדית נתוני התקשרות, הוא לא חולק על אמיתים, ולמעשה, אישץ אותם. הממצאים מהטלפון של הנאשם מוכיחים סתרה ממשועות בין גרסאותו של הנאשם, הוא ניסה להרחק עצמו מקאק, המוכר כפועל טרור עמי ווהודה באירועים

המיוחסים גם לנאים. כמו כן, הממצאים מהטלפון של הנאשם תואמים באופן מושלם את גרסאותיו במשטרת, ושומטים את הקרע תחת טענת השתלת הגrsa. המאשימה הגישה טבלה להצלבת גרסאות הנאשם ונתוני התקשרות ולעתוק של פלט השיחות והמסרונים (ח/י 31 מתוך תקליטור ת/32).

סיכום ההגנה

54. **ההגנה עותרת לזכוי מלא של הנאשם מהعبירות המיוחסת לו בכתב האישום, לאחר שהמאשימה לא הרימה את הנטול הראייתי המוטל עליה.** ביום 31.12.17 הוגש נגד הנאשם כתב האישום וביום 18 נtanו הנאשם תשובה מפורטת וכפר בכל המיוחס לו בכתב האישום וטען שההוזדות שלו נגבו באמצעות פסולים ע"י 20 חוקרי שב"כ - 9 מדובבים. החוקיות היו ממושכות ורכזות באופן בלתי סביר (הסגור פירט תאריכים ונסיבות של החקירה בס' 3 לסייעומו), הנאשם תזקק 15 פעמים בתקופה 7.12.17-7.12.17 ע"י חוקרי שב"כ, במהלך עבר הנאשם התעללות, כפי שפורט בתשובתו לכתב האישום ולמרות זאת הוא עמד על הכחשתו ולא הודה במינויו לו. בתקופה 7.12.17-7.12.17 היה מנוע מפגש והועבר לאגף המדובבים, שם הופעלנו נגדו ע"י המדובבים באמצעות פסולים שאלצנו אותו למסור גרסה מפלילה כפי שנתקבש על ידם. ההגנה מדגישה כי התיק מבוסס מבחינה ראייתית על הודאותה המפלילה של הנאשם.

55. **קבילות ההודאה:** לצורך הדיון בטענת הזוטא, בחרה המאשימה לזמן לדין 6 חוקרי שב"כ מתוך 20 חוקרי שב"כ שהשתתפו בחקירות הנאשם, שני חוקרי משטרת ואדם נוסף המתימר להיות ابو עיסא, מתוך רשימה שכלה 9 מדובבים, אשר את זהותו לא ניתן היה לאמת בשום דרך. הנאשם אמר בתשובתו לאיישום וטענת הזוטא שההתנהלות הפסולה בחקירת השב"כ בוצעה בעיקר ע"י החוקרים ויצמן, מושיק, חזי ובუיקר פתחי, ושאר החוקרים היו שותפים ועדים לשימוש באמצעות פסולים, ולפיכך, ההגנה תמהה מדוע המאשימה בחרה לוותר על העדתם ללא כל נימוק. בנוסף, הנאשם התלונן על אלימות שהופעלה כלפי ע"י הסוחרים בהתאם לבקשת חוקרי השב"כ בעת יציאתו בನוסף, אף המאשימה בחרה שלא להעיד את הסוחרים שנכלחו בחקירות הנאשם שב"כ או אלה שהיו אחרים על שירותים, אך המאשימה בחרה בו נכח הנאשם בעת שהותם אצל המדובבים. היא הסתפקה בהבאת חלק מחוקרי השב"כ, שרוב תשובתם מתacen הכליה בו וכן נהנה מלחשוף אם קיים תיעוד חזותי או קולי. לפיכך שאין כל תיעוד המאפשר להוכיח את התנהלותה של היחידה החוקרת.

56. **לצורך ניתוח גרסת העדים וטענות הנאשם, יש לחלק את החקירה לשלושה שלבים (חקירת שב"כ, תרגיל המדובבים, חקירת המשך שב"כ ובמשטרה), אך גם לבחון את החקירה מכלול.** באשר לשלב הראשון, חקירת השב"כ טרם תרגיל המדובבים, טענת ההגנה כי חוקרי השב"כ חזי, שגיא, מושיק ופתחי נשאלו בבית המשפט על אלימות שהופעלה כלפי הנאשם והם הכחישו זאת. לעומת זאת, הUID כי הוא זכר שהנאשם אמר לו שהרביצו לו וכי הוא דיווח על תלונת הנאשם למשרד המשפטים ותיעד זאת. תמורה כי יתר החוקרים, שהשתתפו בכל החקירה שעריך ויצמן, הכחישו טענות על אלימות מצד הנאשם. בדיון מיום 10.12.17 בהארכת מעצרו של הנאשם, כלל בית המשפט העירה בסוף החלטתו בה קרא לשוממת לב האחראי על החקירה לטענת הנאשם אודות מוכות שקיבל, אך דבר לא נעשה בעניין זה מצד הרשות החוקרת. באשר לאייזוק, הנאשם טען כי במהלך כל החקירה הוא היה איזוק חזק בידי מאחור וברגלאו. ההגנה טוענת שגרסאות החוקרים לעניין אורן שרשורת האיזוק והצורה שבה נאזק

הנאשם תואמה מראש בין החוקרים במטרה לסתור את טענת הנאשם בענין זה. כמו כן, אין לצפות כי בחולף חודשים ארוכים יזכיר החוקרים מי מהחוקרים היה אזוק, לכמה זמן ובאיזה אופן.

57. באשר לשלב השני - תרגיל המדובבים: הנאשם פירט בטענות ה佐טא את שמות כל המדובבים שאימנו עליו ותקפו אותו ומסר באופן מפורט מה נעשה ע"י כל אחד מהם. המאשימה הכחישה לאורך כל הדרך את עצם קיומם של המדובבים, אך לאחר שמייעת כל עדי התביעה החלטה להעיד אדם המתימר להיות ابو עיסא. מדובר בתנהלות של המאשימה שכן מחזקת את טענת הנאשם ומהימנותו. המאשימה התעקשה על העדת ابو עיסא מאחורי פרוגוד, הגם שהסבירה כי הוא שהוא עם הנאשם במשך כשבוע במסגרת מעצרו ואין עוד טעם בהסתרת פניו בשלב עדותו. עד זה סירב לענות על כל השאלות בטענה לקיומו של חיסין, ומשכך, אין לתת לעודתו משקל כלשהו. לא ניתן היה לזהותו והנאשם אמר באופן ספונטני שהוא לא קולו של ابو עיסא. בענין זה לא הוכח מעלה לספק סביר כנדרש במשפט פלילי כי אכן מדובר באבו עיסא.

58. באשר לשלב השלישי - חקירות המשך ע"י השב"כ והמשטרה: הנאשם אמר בפירות בטענת ה佐טא ובעדותו בבית המשפט כי לאחר שספג מכות ואיומים מטעם המדובבים הוא נתקבש להודות בשלושת האירועים שנמסרו לו ע"י המדובבים וכי נאמר לו כי אם ישנה את הודעתו או שספר על המדובבים, הוא יוחזר אליהם. כתוצאה לכך, נאלץ הנאשם למסור הودאה מפלילה בהתאם למה שנמסר לו. גרסתו של פתיחי מאשרת זאת, שכן הוא כתב בז'ק"ד מיום 17.12.17 כי הנאשם החל לבכות מיד כשהכנס לחרדר וכי הוא ידע שהוא הולך לגבות מהנאשם הודאה. הנאשם לא נשאל על נסיבות מתן ההודאה הפתואמית. כמו כן, לא מובן מדוע גרסתו בכתב יד שונה מהאמור בז'ק"ד של פתיחי (ת/22). ההגנה מודעת לכך שהחוק אינו מחייב את המדינה לתעד חקירות חשודים בעבירות ביטחון אך החוק אינו מונע מהם לתעד ובמיוחד כshedover בנסיבות של הודהה שבאה אחרי הכחשה ממושכת, אלא אם עמד מ聊聊 ההודאה פסול כלשהו שהחוקרים מנסים להסתירו. הנאשם אמר בעדותו בבית המשפט וגם בפירות טענת ה佐טא כי המדובבים איימו עליו שם יספר על נסיבות מתן הודהה ועל האמצעים הפטולים שהופעלו כלפיו, הוא יוחזר אליהם והם יגעו בו ובאבי, וזה הסיבה בגיןה הנאשם מסר את ההודאה המפלילה ולא סיפר לאף אחד על האמצעים שהופעלו כלפיו עד לסיום החקירה והגשת כתב האישום. הנאשם טוען שככל האמצעים הפטולים שהופעלו כלפיו בחקירה ע"י חוקרי השב"כ והتمשכות החקירה ורכיפותה במשך שעות ארוכות, לרבות האיים שקיבלו מהמודובבים, המכוט ואמצעי הלחץ הפיזיים והנפשיים - עונים על הגדרתה של תחבולה נפסדת שלולה ממנו את יכולת הבחירה אם למסור הודעה מפלילה אם לאו.

59. ההגנה טוענת כי לא ניתן להפריד בין שלושת שלבי החקירה הנ"ל. חקירת השב"כ היotta את הבסיס הראשוני לשבירת הנאשם, לכך התווסף תרגיל המדובבים, בו אילצו את הנאשם למסור את הודעתו המפלילה, ובשל הקשיים שחווו הנאשם בשני שלבים הראשונים, הוא הודה ונאלץ למסור את הודהה המפלילה בפני חוקרי השב"כ פתיחי (ת/22) ובפני חוקרי המשטרה (ת/5-ת/6).

60. ההגנה טוענת כי במידה שתדחה טענתו של הנאשם לעניין אי קובלות ההודעות המפלילות שנמסרו על ידו, אין לתת להן כל משקל, מאחר שהן אינן וועמודות במחנים שנקבעו בפסקה. המאשימה התמקדה בהוכחת קיומם של האירועים נשוא כתב האישום, אך לא פعلاה להביא ראיות הקשורות את הנאשם לאיורים. המאשימה לא

פעלה כדי לבדוק את אמיתות תוכנה של הودאת הנאשם. באשר לשני האישומים הראשוניים, הנאשם אמר שהוא בחדר כשר או בבית העסק שלו. לא נבדקו מצלמות חדר הכהר או לגבות עדות בדרך אחרת ממועדון הלקוח. באשר לשיחות שהוא לנאם עם חבריו, הנאשם אמר שהוא משזה היה רגיל בין חברי יולדות. הנאשם גם הסביר למה התכוון באמוריו אלחג'ה. בקשר לאישום השלישי, אירוע בלון הגז, אירוע זה מוכרך לנאם מהחקירות שלו ב - 1/ת/2 וגם מהסרטן שהופץ באתר סילואן נט, בו צפה לאחר שחררו גם שמע עלי מאנשיים בשכונת החקירת עינב כהן העידה אודוטה ת/1 ואישרה שהנאם אמר לה שבזמן האירוע היה עם הדודים שלו, אך היא לא התקשרה אליהם לבדוק זאת. כך גם החוקר וואפי ביסאן. דודו של הנאשם אישר את טענת האליבי של הנאשם והסבירו מדוע הם זוכרים את האירוע הזה, שכן הנאשם נעצר יומם לאחר שעוזר להם בעבודה. הם לא זכרו את השעה המדויקת, אך שלו כי לקחו את הנאשם בסביבות השעה 17:00, שכן בשעה זו כבר מחשיך. מכאן שלנאם יש אליבי מוצק לשעת האירוע, ואוי דוקים כאלה ואחרים, אם קיימים, מקרים בעדות שנמסרה שנתיים לאחר האירוע, בלי שהगrsa נבדקה בזמן ע"י המשטרה.

61. **שינוי בגורסת הנאשם:** ההודעה המפלילה ת/22 שונה לגמר מתרגם כתוב היד שצורף לה בכל הנוגע לתיאור עובדות האישום השלישי של בלון הגז, למרות ששתיهن נמסרו לחוקר פתחי, בונגע בזמן ההתרכשות, מקום האירוע, המרחק של האירוע מהבית, הנקודה בה עמד הנאשם, ידי אבן לעבר הג'יפ, ומספר בלוני גז. עוד נטען כי לא נבדקו ממצאי דן"א וטביעות אצבע על בלון הגז ואין תוכאות הקשורות את הנאשם לבלון הגז. החוקר וואפי ביסאן אמר כי על בלון הגז שננטפס היה כתם דם והוא העובר למז"פ, אך הדבר לא נבדק.

62. **מחדי חקירה:** הגינה טוענת כי מחדי החקירה בתיק זה מסתמכים בכל שהמאמישה לא בדקה את האליבי שמסר הנאשם בהזדמנות הראשונה, הן באירוע הגז והן ביתר האישומים, לא בדקה מצלמות אבטחה במקום, לא בדקה ממצאי דן"א או טביעות אצבע מבלון הגז ולא נבדקה טענת קיומה של אדמת אלחג'ה או המרחקים בין ביתו של הנאשם לבין מקום האירוע באישום השלישי. מחדי החקירה מובילים למסקנה כי המאמישה לא הרימה את נטל ההוכחה שמטול עליה על פי דין.

63. **המאמישה בחרה להעיד את סרגיי דניסוב, חטיב אקרם וסובב סעד להוכחת קיומם של האירועים בכתוב האישום.** הגינה טוענת כי לא ניתן לתת משקל כלשהו לעדותם, בשל העדר תיעוד קולי או חזותי לראיון שנעשה לעדים אלו, שיכל היה לאין את החשש שהראיון הפך להיות מעין השלם חקירה, ושהדים נשאלו שאלות שלא נשאלו במקרה והוספת פרטים בחלוף שנתיים מיום האירוע. כמו כן, בהיעדר כל תיעוד כלשהו לבונגע לאופן מסירת הוהודה של הנאשם הן בשב"כ והן במשפטה, לא ניתן להוכיח אם הדברים שנכתבו בפירוט העובדות בתוך הוהודה נכתבו מפיו של הנאשם או שעברו שיפורים ותיקונים ע"י החוקרים.

64. **שאלת קיומם של פרטים מוכנים שנמסרו ע"י הנאשם בוגע עם האישום השלישי:** מספר בלוני הגז, עליו דבר השוטר סובב כלל לא הזכיר בסמוך לאירוע בדו"ח הפעולה שערך ביום 1.2.17 ובהודעה המשפטית ביום 1.2.17. גם לעניין המנוח אלחג'ה, המאמישה לא בדקה כלל האם ישנה אדמה בשם זה. בכל הקשור לאבן המשולבת שאורכה 25 ס"מ, הגינה טוענת כי אין כל ראייה לכך שאבן צזו נזרקה. לעניין האישום השני, הנאשם הסביר שאמר כי הרכב של היהודים נסע לאחר מכן שעובדה זו נמסרה לו ע"י המדובבים.

65. **המעורבים קאך ואעווור:** אעווור העיד שעורך דיןו שכנע אותו שהוא צריך לקבל את הסדר הטיעון, למרות שהוסיף להכחיש כי ביצע את המעשים המוחשים לו בכתב האישום שהוגש נגדו. המאשימה רצתה לסייע את עניינם של שאר המעורבים לצורך העדתם נגד הנאשם ולhashתמש בהודאותם לחובתו, ولكن הפעילה לחץ על שני המעורבים האחרים. היא גם חששה שזכויו של הנאשם יוביל לזכויו של אחרים בפרשה, במיוחד שהראייה היחידה שקשורה להם הנה הפלתו של הנאשם. לפיכך, לא ניתן לתת משקל כלשהו להודאת שני המעורבים, שנמסרה מ恐惧 פחד שאם יונח התיק נגדם, הם יידונו לעונשים ארוכים בהרבה מאשרו להם בהסדרי הטיעון. לפיכך ולאור כל האמור לעיל, יש להורות על זכויו של הנאשם מכל האישומים בכתב האישום.

66. **באשר להרשעת הנאשם בהתאם לחוק המאבק בטרור:** ההגנה טוענת לחלוין ולשם זהירות בלבד, כי במידה וירשע הנאשם, עומד השאלה באילו עבירות ניתן להרשיעו. שני המעורבים האחרים הורשו בעבירת הצתה וייצור נשק בלבד וכל הוראות חוק המאבק בטרור נמחקו בעניהם. בנוסף באישום השני נמחקה עבירה פעללה או עסקה בנשק בלבד טרור והם הורשו בעבירה של מעשה טרור של חבלה בכונה מחמורה. ההגנה טוענת כי הרשות הנאשם בעבירות נוספות על אלו שהורשו בהם שני המעורבים האחרים - משמעה אפליה פסולה לרעה כלפיו, שכן לטענתה המאשימה המעורבים הננספים ביצעו אותן עבירות שייחסו לנאים באישומים 1 ו- 2. לפיכך, יש להשווות עניינו לעניהם, ולהרשיעו באופן עבירות.

דין ומסקנות

67. כאמור, הנאשם נחקר 15 חקירות שב"כ, מיום 27/11/18 (ת/7) ועד יום 7/12/18 (ת/21) בהן הכחיש מעורבותו במעשים שייחסו לו. חקירותיו השתנו באורך והוגשו המזקרים הנוגעים בכל חקירותיו, כפי שנרשמו על ידי חוקריו. בכלל הכחיש הנאשם את כל הנטען נגדו. בהמשך, מיום 7/12/17 שנהו הנאשם במשך כשבוע במתוך חקירותו, שם, כך נטען על ידו, היה בתא אחד עם אנשים אשר הגיעו בו, הגיעו מילימ' לפיו ולבסוף גרמו לו להודות בדברים שלא עשה. לאחר מכן מסר הנאשם הוזאה בחקירותו בפני חוקרי שב"כ ולאחריה במשטרה (ת/5, ת/6 מיום 17/12/18 ומיום 22/12/17). הנאשם, על אף גילו הצעיר, כך העידו חוקרי שב"כ, לא חש מפנים במהלך החקירות, התחשף, ניבל את פיו ועמד בתוקף על הכחישותיו.

68. עיקר המחלוקת אותה הציף הסגנור מקורה בכך שהנאשם נחקר במשך 15 חקירות במהלך מספר ימים, במהלך כפר במוחיס לו. לאחר מכן שהה פרק זמן דומה במתוך חקירות עם ابو עיסא וחבריו, ולאחר שהייתה באותו מתוך הודה בפני החוקר המכונה פתיחי במוחיס לו, ולאחר מכן, בהפרש של מספר ימים, הודה במסגרת חקירה משטרתית, בפני שני חוקרים. המפנה התרחש בעת שהותו במתוך החקירה שם סיפר לאבו עיסא וחבריו על מעשיו. ראייה לכך ניתן למצוא בדברי המכונה פתיחי אשר אישר בעדותו כי ידע שהנאשם יתודה עוד בזמן חקר אותו בחקירה מס' 16. טענת הסגנור מתמקדת בכך שהנאשם סבל מסכת התעללות במתוך החקירה ואויומים פגוע בו ובחייו של ابو, ابو עיסא וחבריו אמרו לו במה להודות תוך שמסרו לו הפרטים הנחוצים והוא הודה מפחד שאם לא יעשה כן, ישיבו אותו למתוך החקירה ויפגעו בו ובאביו. העדות היחידה מטעם המאשימה על אשר התרחש באותו מתוך באה מפי של ابو עיסא אשר הכחיש התעללות בנאים, כגון מניעת שימוש במים חמימים או בשמייכה או שימוש בגז מדמיע. יחד עם

זאת, ברור הדבר כי בעת שהותו של הנאשם באותו מתקן נפל דבר אשר גرم לו להוותה: לטענתו של הנאשם, נעשה שימוש באמצעים פסולים. מנגד אפשרי שהחשיפה באה על רקע תרגילי חקירה מתחכמים, יותר או פחות, שגרמו לו לבטח באבו עיסא וחבריו ולספר אודוט מעשים אותם אכן ביצע. לשם כך יש לפנות לעדותו של ابو עיסא אשר הובא לעדות מטעם המאשימה באופן חריג ויוצא דופן. כאמור, ابو עיסא הכחיש כי אמר לנימן מה לומר בחקירות או כי מטע מה הנאשם שימוש במים חמימים או בשמייכות. בחקירתו הנגדית, לא מסר העד פרטים, מחתמת חיסין, על מעשיו באותו מתקן, האם קיבל תמורה, כמה אנשים היו באותו מתקן ופרטיהם אחרים, ממין זה, כגון פרטיהם של אנשים נוספים. לדבריו, הוא דאג לנימן בפרטים כמו אוכל, סיגריות ואפילו שוקולד. כללית, הוא לא פירט, אף שנשאל, האם תחקר את הנאשם, אך העד כי לא ידע אודות מה הנאשם נחקר ומדווע הווא לאו אותו מתקן. לשאלת מדוע הנאשם יספר לו על מעשיו השיב העד "הוא רצה לספר לי". על כן נשאל: "**לחוֹקֶר שְׁבָ"כּ הָוּ לֹא רַצָּה לְסִפְרֵר לְךָ קָנְ?"** השיב: "כן". "**מָה הַמִּיחָדֵךְ בָּךְ,**" נשאל, והשיב: "**לֹא יִכּוֹל לְסִפְרֵר.**" באשר לכך אמר העד כי שעיה שהנימן סיפר לו על המעשים, היו שניים בלבד, והאחרים היו בחדר אחר. בהמשך הוסיף כי אינו יכול להסביר לגבי האמצעים בהם השתמש כדי לשכנע את הנאשם להוותה, אך הכחיש כי נעשה שימוש באמצעי פסול שהוא אמצעי אסור.

69. חקירתו הנגדית של עד זה לא הייתה בה לערער את מהימנותו ולמוטט את עיקר עדותו לפיה לא ננקטו אמצעים פסולים כלפי הנאשם על מנת שישפר על מעשיו במהלך שניהם בלבד. כאמור, ברור הדבר שבשבעת שהותו של הנאשם במתקן החקירה, חל מפנה. עם זאת, אין משמעות הדבר שננקטו נגדו אמצעים פסולים מאחר שהשימוש באמצעים מתחכמים, כשרים, אולי ערומים, עשויים היה להוביל את הנאשם לשתק במעשיו. על אמצעים כאלה חל חיסין. יזכיר כי באשר לעצם קיום האירועים, באו ראיות ברף הנדרש לקיום של שלושת האירועים המפורטים בשלושת האישומים. הנאשם, **לאחר** שיצא ממתיקן החקירה, התוודה על מעשיו לפני המכונהفتحי ביום **17/12/17** (ח/22), ולאחר מכן, ביום **17/12/18**, לפני החוקר המשטרתיiahab חלי (ח/4) ובנוסף, ביום **21/12/17**, לפני השוטר רנן חלי (ח/6). בהקשר זה יש לציין ולהציג כי הנאשם הטיח גם בחוקר השב"כ טענות בנוגע לאלימות שבוצעה לפי הוראות על ידי סוהריהם, טען ליחס קשה ופגעני בחקירות,இזוק מכבד וכובל. עדות הנאשם גם בנקודה זו לא נראהתה כאמינה ומהינה, הבהיר, למשל, כי היריקות לא היו אלא דבר קרוב, פנים אל פנים, ועדויות אנשי השב"כ אשר שללו טענות אלה בהקשר זה הינן אמינות ומהימנות בעינינו. החוקרים העידו באופן מדויק, מסרו פרטים על אשר התרחש ולא התקבל הרושים כי עדותם גם בנקודות אלה אינה אמת. לא בא כל בסיס לטענתו של הנאשם בדבר יצירת קונוייה משותפת בין אנשי השב"כ שהיעדו, באשר לאופן בו נחקר ושימוש באמצעים פסולים נגדו.

70. לאחר שנשמעה שורת אנשי השב"כ אשר חקרו את הנאשם ולאחר עיון במקריםיהם אותם ערכו, לא ניתן לקבל את טענותו של הנאשם לגבי הפעלת אמצעים פסולים כלפיו במהלך החקירה. הנאשם אמרנו היה אזוק בידייו אך באופן שההתאפשרה הנעה רחבה יחסית של ידיו, ולא היה, בערךו, אזוק ברגלו. עדויות החוקרים מקובלות, מהימנות ואמינות, שללו הפעלת אלימות, ואף טענת היריקה כלפי הנאשם התבירה כנובעת מדבר פנים אל פנים, מהמכונה פתוחה. לכך יש לצרף את עדות אנשי המשטרה שגבו את הטענות הנימן בהן באה הוודה, ועל אשר התרחש, או יותר נכון, לא התרחש, במהלך החקירה, כאשר החוקרים שללו שימוש בכל אלימות או אמצעי פסול אחר ושללו העתקת הזכ"ד בו באה הוודה אל תוך אמרות הנימן. הנאשם מסר, בסופו של דבר, גרסה סודורה בה פרטים שהיו ידועים אליו. מכאן, שהודאותו של הנאשם קבילות. הן נמסרו מרצונו החופשי ולא נעשה שימוש באמצעים פסולים לגביתו.

אבו עיסא

71. לעניין שהוותה הנימן עם ابو עיסא נוספים: ابو עיסא שלל את טענותו הנימן לגבי הפעלת אלימות והשתלת עמוד 25

דברים בפיו. ב"כ המאשימה הסבירה כי מדובר بعد שהופיע בתשובה הנאשם לאיושם באופן מרכזיו ומשמעותי, במסגרת טענות זוטה שהעללה, הנוגעות להפעלת אמצעים פסולים מצדיו, שהיו המונע לממן הודהתו של הנאשם לאחר מכן.

"העדתו של עד זה נחוצה לבירור טענות הזוטה, לשם השלמת התמונה לאחר שהעידו כל העדים, הוא העד שיכול להתמודד עם טענות הזוטה הספציפיות שהעללה הנאשם וצין את שמו". המאשימה הבהירה כי אינה מבקשת להעיד אותו על אמרות שאמրת הנאשם בפניו או להגיש אמרות כלל, אלא רק במסגרת משפט הזוטה. הכלל הוא כי טענת פסול בחקירה חיבת גילוי, להבדיל משיטות חקירה וזהות המעורבים, החוסמים תחת חיסון. לפיכך, השאלה של שיטות חקירה, ובכלל זה האם העד הוא מדובב או לא, או טוב האינטראקציה שלו עם הנאשם, אינה רלבנטית כshednim בטענות זוטה. כמו כן, חשיפה מוחלטת של זהות העד ושיטות ואמצעי החקירה אינה נדרשת. עוד נקבע כי ההגנה יכולה לדרש להיעד עד זה והמדינה רשאית לחסות את זהותו גם אם הנאשם נחשף לה בעבר, וכי בסופו של דבר זו שאלה של מהימנות, האם הערכת הדיוונית ממשינה לאותו עד, האם אכן הזדהה בפניו בנסיבות הזהה או לא, האם נפgesch עימו במועדים הנטענים וכו'. ספק אם עצם השימוש במידותיים יכול לשיער בטענה כי הראיות הושו בצורה פסולה (בש"פ 11/8136, 3074). חיסון אינו נכון, אך המתירה היא לאפשר התמודדות עם טענות הפסול מבלי לפגוע בהגנת הנאשם. זהות אדם, כגון מדובב או עוקב בילוש עשויה להיות חסונה, ואין חובה, במסגרת הליך זוטה, לחשוף הזיהות (בש"פ 09/8950).

72. הנאשם הכחיש כי קולו של אבו עיסא הוא קולו של אותו אדם עימיו שהוא במהלך החקירה והוא חוזר על כך גם לאחר שהמיקרופון באולם בית המשפט כבבה. עם זאת, מדובר באדם עמו אمنם שהה הנאשם מספר ימים אינטנסיביים ארך חלפה למלטה משנה מאז פגש בו לראשונה ולאחרונה, אין ביניהם היכרות מוקדמת, כלומר לא ניהלו שיחות בעבר, העד דיבר באולם בית משפט בעברית (ולא בשפה הערבית כפי שדיבר עם הנאשם) ובנסיבות כאלה אין פלא שהה הנאשם לא זיהה את קולו של אבו עיסא קולו של אותו אדם עימיו שהוא במתќן. מה עוד, שפרט לאמרה לפיה לא מדובר באותו קול, לא בא הצד הנאשם כל הסבר לכך או פירוט או נימוק שהם.

73. על כן, יש לבדוק שאלת משקלן של הטענות אלה מאחר שהמסקנה היא, לאחר שנשמעה גם עדות השוטרים- החוקרים ועדות המכונה פתיחי, לעניין אופן גביה ההודעות שהן הודיעות, כי אין בסיס לקבוע שרורת חוקרי השב"כ שהיעדו לפניו, כמו גם אנשי המשטרה והעד אבו עיסא, שיקרו באשר ליחסם לנאים בשעת החקירה ולכך שלא נקבעו כנגדו אמצעים פסולים. חוקרי השב"כ תיארו את הנאשם, על אף גילו הצער וחיוותו נתון בחקירה שאיש לא שולח להימצא בה, כמו שהתבטטה, לא פעם ולא פעמיים, בחוץפה, וידע לעמוד על שלו. עדויות חוקרי השב"כ והשוטרים גובי ההודעות נמצאו כמהימנות ואמינות ולא בא כל בסיס שלא לראותן כך, וידגש, חוקרי שב"כ ואנשי משטרת הנם עדים ככל עד אחר ולא נרשם לזכותם "מקדם עדות" או קורטו מהימנות עודף אך בשל תפוקדם. עדותם נבחנת במשקפים רגילים כדי הרים אחרים. לאור התבוננות זו בעודותם, זו נראה כמהימנה ולא באה כל סיבה שלא לסביר כך או להטיל זופי באמונותם. עם זאת, יש לבחון את הודיעות הנאשם בזיהירות באשר לשאלת האם להזדהה יש משקל ראוי מספיק כדי לבסס הרשעה. משקלה הראייתי של הזדהה נבחן לפי " מבחן פנימי" - הבחן ההודאה מתוכה ומתוכנה, תוך התחקוקות אחר היגיון פנימי, מידת פירוט, סבירות, בהירות, רציפות, ולפי מבחן חיצוני" - תימוכין ראייתם נוספים מסוג "דבר מה נוסף". מדובר ב מבחנים המקיימים יחסים של מקבילות כוחות (ראה ע"פ 13/8589). על ההזדהה להינתן מחופשי וברצון (סעיף 12 לפקודות הראיות).

. 74. ת/22 זכ"ד מחלוקת הנאשם ביום 17.12.17 שנערך ע"י החקור פתח' בתנה באשקלון בשעות 15:35-17:10

החקירה בורך לשלו, נשאל לשלו מה השיב כי טוב, החל לבכות, ומשנשאל לפרש בכך, השיב כי הוא מתנצל על כך ששיקר בחקירה והוא רוצה להתוודות על הפעולות הביטחונית בה היה מעורב. החקור שיבח אותו על כך וביקש ממנו לספר בראשי פרקים על הנושאים שהסתור מהחוקרים והזנה בספר אודותם. הנאשם מסר בראשי פרקים, כדלקמן: "ידי" בקתה"ב לעבר רכב מתישבים, ידי בקט"ב לעבר ג'יפ מג"ב, ידי בלון גז לעבר ג'יפ משטרתי, ידי אבני כולל ביום מעצרו, אקחח שהיה ברשות החמורה שלו לאחר הסכסוך. החקור כתב את הדברים שאמר לו הנאשם על כל האירועים שהזכיר ונשאל האם הוא מוכן לכתוב בכתב ידו את הפרטים שמסר בחקירתו עד כה, הנאשם השיב בחשוב, קיבל דף ועת החל לכתוב בפירוט אודות הפעולות בה היה מעורב. אמר כי אין לו מה להוסיף עוד והבטיח לא לחזור לבצע פעילות ביטחונית נגד ישראל, הוסיף וכי יפתח בית ספר בו יחנן את הצעירים להתרחק מכל הקשור לפעולות ביטחונית. נאמר לנายนם כי עתה יחזור לתאו ולמחרת בבוקר ימסור עדותו במשטרה.

. 75. ת/5 - נגבהה ביום 18.12.17 שעה 09:02 בתנה המשטרה באשקלון ע"י החקור אהאב חלב'

החקירה התנהלה בשפה הערבית. החקור ידע את הנאשם כי הוא חשוד בידי אבנים לעבר מטרות ישראליות, יצור בקט"בים ידים לעבר מטרות ישראליות, החזקת נשקים ותחמושת, זריקת מטענים לעבר מטרות ישראליות ופגיעה בביטחון הארץ. הוא הוזהר והודיע לו כי ישנה הוראה על מניעת מפגש עם עו"ד עד ליום 18.12.17 בשעה 00:16:00. הנאשם אישר כי הבין את החזרות נגדו, את תוכן האזהרה ואת עניין מניעת המפגש עם עו"ד, וחתם על ההודעה. הנאשם נשאל איך מצבו ה;brיאותי, והשיב שבריאותו טובה. הוא נשאל האם יידה מולוטובים לעבר מטרות ישראליות, השיב בחשוב ומסר תיאור מפורט של השתלשלות האירועים באותו יום, חבירתו לאעורה וקאק, שעת המפגש, ההתקשרות שלו לאעורה, הציג שהביא עימו אעורה וצבע השקית בה נשא אותו, הפעולות שביצע הנאשם, כסוי הפנים ברעליה, חילקו של כל אחד מהמבצעים, מספר הבקבוקים שיידיו, אופן היידי, המרחק והמקום ממנו ידו, כל הרכב שנפגע ואופן הפגיעה בו, וכן את ידי האבנים שנעשה לאחר מכן, כולל מספר האבנים שיידה כל אחד וגודלן: "ביום מעצרינו הנוichi בשעה 16:00 חזרתי לעין אלוז ממלכת "אונו" שאני לומד בה ופגשתי את מוחמר אעורה, כבן 19, רוק, גור בעין אלוזה, ... ניג ברכבו מסוג מאודה 323 לבן, ושוחחנו, והוא אמר לי שהוא רוצה לבצע מעשה היום.. וסיכמנו להיפגש האדמה של החג'א שבטיואן ואכן הלכתי בשעה 19:00 לערק לאדמות החג'ה ומוחמד לא היה שם והתקשרתי אליו ושאלתי אותו איפה הוא והוא אמר לי שהוא בדרך יורד אליו וכאשר הגיע לאחר מס' دق' היה אitem שקיית שצבעה שחור והוציא מהשקייה 3 מולוטובים ורראה לי שיש לו על צידו בין גוףיו למכוני 2 זיקוקים שקשרורים לחתיכת עץ בעזרת ניר דבק כמו כן היה ייחד איתנו פואד אלקאק כבן 21, רוק, גור בעין אלוזה, ... ומוחמד ואני שמננו רעליה על הפנים וכל אחד מאיתנו לקח מולוטוב בידו ומוחמד ופואד לקחו בנוסף כל אחד זיקוק והלכנו לכיוון המדרגות שמשקיפות לעבר הכביש שמוביל למושג'ע לשכונת היהודים וכאשר הגיענו למדרגות ראיינו רכב של יהודים והרכב הזה יכול להסיע 12 נוסעים והרכב הזה מסיע יהודים מההתקנות לירושלים וצבעו של הרכב לבן ומරחיק של כ - 10 מטרים מוחמד ופואד הדליקו כל אחד את המולוטוב שלהם באמצעות המצטמים שלהם וזרקו אותם לעבר הרכב של היהודים ואני גם כן זרקתי את המולוטוב שלי לעבר הרכב של היהודים אך לא הדלקתי אותו כי לא היה לי מצית והמולוטובים פגעו ברכב ונפלו סמוך לרכב והתפוצצו וירו את הזיקוקים באוויר ואחד מהזיקוקים נפל לידינו ולאחר מכן זרקנו אבנים לעבר הרכב של

היהודים ממוקם של כ - 10 מטרים וכל אחד מאיתנו יידה 2 אבני כאש גודל כל אבן כגודל כדור הטניס הירוק והרכב של היהודים נסע רועש וחזר לכיוון ממנו הגיע ולאחר מכן אני ופואד ומוחמד ברחנו מהמקום לביתנו ושמעתינו שהכבה סגר את האזור למשך ארבע שעות".

76. באשר לאישום השני, הנאשם אמר כי שבועיים לפני מעצרו הוא ואעוזר הלחיטו לזרוק בקתק"בים. הנאשם תיאר בפירוט רב כיצד חבר לאעוזר וקак במטרה לזרוק בקתק"בים, תיאר את בקבוקי הזכוכית שהביא עמו, היכן מצאם, השקית בה הביא אותו, שייחת הטלפון מאעווע, כסוי הפנים מצלמת האבטחה בדרך לאלהגיה תיאור מפורט של אופן הכנת הבקתק"בים, המיקום ממנו זרקו אותו, נוכחות ג'יפ משטרתי שעמד ליד ממתקי ابو כף שבען אליזה, מספר הבקתק"בים שידה על אחד המהמודים, המרחק ממנו ידו אותו, הפגיעה בג'יפ והבריחה שלהם מהמקום: "שבועיים לפני מעצרי הנוכחי ישבתי יחד עם מוחמד אלעוזר ברכבו והוא הציע לי שנצא ונעשה מעשה היום ואני הבנתי שהוא רוצה שנזרוק מולוטובים והסכםתי ובשעה 18:00 לערוך התקשרות אליו מוחמד ושאל אותו איפה ואני אמרתי לו שאני בחנות שמתוח לביתי ושאני בדרך אליו ומוחמד אמר לי תביא יחד איתך בקבוקי זכוכית יצאת מהחנות שלי והלכתי למקום של רחיצת רכבים שמול לחנות שלי ומצאתי שם 5 בקבוקי זכוכית חלקם של חברות שוויפס וחלקים של תפוזינה ושמתי את הבקבוקים בשקית צבעה לבן אדום והלכתי לאדמה אלהגיה על מנת לפגוש את מוחמד ולפני שהגעתי לאדמה אלהגיה התקשר אליו מוחמד ואמר לי שפואד מכחה לי בדרך ליד העמוד ואכן פגשתי את פואד והמשכנו יחד לכיוון אדמה אלהגיה ובדרך ראייתי מצלמת אבטחה ועל מנת שלא יהיה אותו במלצתה כיסיתי את פנוי בשקית ופואד הסתר את פנוי בעזרת הכבוע של המעל שלו וכאשר הגיעו לאדמה אלהגיה נפגשנו במוחמד ופואד הוציאו מהשקית שהביא יחד איתו צבעה שחור בקבוק בኒין ואני לא ידע מאיפה הוא הביא את הבניין ומוחמד הביא את הפטיל והוא מחולצה שגורו לחלקם ומוחמד הcin את המולוטובים ואני ופואד עזרנו לו והשיטה היא שהכינו את הבניין בקבוק עד לחצי והכנסנו בקבוק פטיל וקשרנו את הבקבוק בחניתת بد והלכנו לכיוון המדרגות שמהם זרקו את המולוטובים בפעם האחרון וכאשר הגיעו למדרגות ראיינו ג'יפ בעל האור החול והוא שיך לשטרה והג'יפ עמד ליד ממתקי ابو כף שבען אליזה ופואד הדליקו כל אחד 2 מולוטובים ואני הדלקתי מולוטוב אחד וזרקנו אותו לעבר הג'יפ ממוקם כ - 25 מטרים ומולוטובים התפוצצו ופגענו בג'יפ במולוטוב אחד ולאחר מכן מכון מהמקום ואני ופואד הסתרנו במסגד קעקע .. ואני הלכתי לביתי ופואד החל לביתו". הנאשם לא זכר מה קרה לג'יפ ולרכב היהודי בו פגעו הבקבוקים וסיג את דבריו: "אני זוכר שהמולוטובים התפוצצו ויכול להיות שהרכבים נפגעו מה אש אך אני ברוחתי ולא בטוח מזה", אמר כי הג'יפ עזב את המקום.

77. הנאשם נשאל האם השתתק במקומות נגד הצבא או ביצע פעולות נגד כוחות הביטחון הישראלים והשיב בחיווב, תוך פירוט ותאור הג'יפ בו פגע, מיקומו של הג'יפ, הנהג שנשאר בתוכו בעוד השוטרים יצאו, מקום פגיעת בלון הג'יפ בצד הג'יפ, ידי האבן שקדם לזריקת בלון הג'ז, גודל האבן והמרחק ממנו זרך אותה: "לפני כשניות בשעות הצהרים ראייתי ג'יפ של משטרת.... רחוק מביתי כ - 40 מטרים והיה בתוך הג'יפ שוטר אחד והוא הנהג ואנשי המשטרה האחרים ירדו ואני ידיתי אבן לעבר הג'יפ זהה מרחק כ - 3 מטרים ופגעתי בג'יפ מצד שלו וזה האבן משלבת שאורכו 25 ס"מ לערך ולאחר מכן מיכל גז על הג'יפ ופגעתי בג'יפ מצד שלו ונחקרתי על הענן הזה ואני בזמןנו התקשתי זאת". הנאשם סיפר על אירוע נוסף שאירע כשניותים לפני חקירתו, בו ידה אבני פעמים לעבר כוחות הצבא, 2 אבני בכל פעם מרחק של כ - 30 מטרים, לא היה רעל פנים אך היה עם אחרים שהיה רעל פנים. הנאשם נשאל על קשר לאמל"ח ומספר על כך שהחביא אקדח, שהוא שיר לאדם שנייה לירות בו ללא הצלחה וזרק

אותו לעבר הנאשם. הנאשם החביא אותו, לאחר מספר ימים הראה אותו לאעור, שהחזיק אותו, שב להחביאו עד שמסר אותו לאבא שלו שהעבירו למשפחה עמה השוגה סולחה. מדובר באקדח תופי בצבע שחור והוא איתו מחסנית וצדורים, בו החזיק כשבועיים, אך לא השתמש או ירה בו.

78. 21.12.21 - הודעה מיום 11:40 נגבתה ע"י החוקר רナン חלבி בתחנת המשטרה בירושלים. החוקר יידע את הנאשם כי הוא חשוד בתקיפת כוחות הביטחון ורכבים ישראלים במקום בגין אבנים, זיקוקים ומולוטובים, ובנוסף חשוד בהחזקת אמל"ח. כמו כן, הודעה לו זכותו להיוועץ בע"ד זכותו לשמור על שטקה בחקירה. הנאשם אישר כי הוא הבין וחתם. הנאשם סיפר על הוריו, סוג הטלפון שהוא חזיק, אמר ששיטים שנה ראשונה ללימודיו חינוך מיוחד במכילת אונו ועובד בחנות בגדים מתחת לבית. מסר את שם הפרופיל שלו בפייסבוק. הוצאה לו תמונה מסומנת ר.ח 1, זיהה את מס' 3, מוחמד אעור, ואמר כי הם בני אותו גיל, למדו יחד מכיתה י' עד י"ב וגם התאמנו אליו יחד במכון כשר. הוצג לו דף מסומן ר.ח, בו זיהה את מס' פואד קאק, אמר כי הוא חבר של מוחמד אעור והקשר ביניהם לנאשם הוא "שלום שלום". הנאשם לא זכר את מספר הטלפון שלו עצמו. אישר כי בטלפון שלו הוא שומר את אעור תחת השם "אחוי היקר ואהוב" ואת פואד קאק תחת השם "פופואה". הוצג לו מספר הטלפון שלו והוא אישר זאת. הוא אישר את שמותיהם של אעור וקאק כפי שהם כתובים בטלפון שלו (ר.ח 4 - ר.ח 5). הנאשם נחקר על זירותם בלון הגז לפני כשנתיים ונאמר לו שהדבר נבדק והairoע התרחש בתאריך 1.2.17. הנאשם השיב כי אמר את הזמן "בערך", אך לא בודאות וכי זה מופיע בעבר שלו. הוא נשאל מי עוד נעצר עמו באותו תיק, והשיב כי נעצרו לפני שני אנשים נוספים והוא נעצר עם אדם נוסף משפחחת ابو תאיה. הנאשם נשאל מה הייתה שעת האירוע, והשיב כי היה זה בשעות הצהרים, אינו זכר מתי בדיק, אבל היה אור יום. הוא נשאל כמה רכבי משטרת היו במקום, והשיב אחד, וכי הוא שמע שמדובר בגובי מיסים והוציא". פ. הנאשם נשאל מה הגובה ממנו השליך את בלון הגז, והשיב גובה של "קומה, בין 2.5 ל - 3 מטר". הוא נשאל על גודל בלון הגז ותיאר: "בלון גז לשימוש ביתי, קטן". הנאשם שלל כי היו אנשים נוספים בעת שהשליך את בלון הגז, שלל כי מישחו ראה אותו Marshal את בלון הגז, אמר כי לא היה רעל פנים בעת השליכתו, וכי לאחר מכן ירד לבביש. הנאשם שלל השתתפות בעימותים נוספים שלא דבר עליהם. אמר כי אין לו מה להוסיף ואמר "אני מצטער על מה שעשית, ורוצה לפתוח דף חדש ולהזכיר הביתה ולהמשיך בלימודים".

79. 24.12.24 - דברים שרשם הנאשם בכתב ידו בעברית תורגמו ע"י החוקר כامل פאלח (תרגום במצר ת/22 שתירגם כامل פלאח ביום 24.12.24 במשטרת ירושלים - נספח תרגום מוסכם):

נושא האוטובוס (סמן כ.פ 1): "ביום מעצרינו זרקתי בקבוק תבערה לעבר אוטובוס של מתנחלים אני ומחמד אעור ופואד קאק וגם אבנים ושתי אצבעות של זיקוקים וכך זה התרחש: במהלך חזרתי מהමכללה עצר אותי מוחמד אלעואר אשר נסע ברכב מאודה 323 צבע לבן, התייעץ איתי ושאל אותי האם אני היום בלילה עסוק או פנוי, שאלתי אותו למה, אמר לי רוצים לצאת לעשות עבודה, אמרתי לו בעזרת השם יבוא והשעה הגיעו לשבע וחצאי לאדמה של החג'ה כפי שקבענו ולא מצאתי מישחו, התקשרתי אליו ואמר לי שהוא יורד, הגיע פואד ואחריו מוחמד, ומוחמד הביא אליו שקית שחורה בתוכה 3 בקט"בים מוכנים והזיקוקים היו מוכנים על עץ, ירדנו לכביש שעבר ממנו האוטובוס בשכונת מרגאה וכשהאוטובוס עבר הציגו את הבקת"בים שלהם ואני לא היה לי מzeitig לכך זרקתי אותו מבלי להדליקו וזרקתי שני אבנים וראיתי את האוטובוס חוזר לאחר והשריפה הייתה כבואה ואז כל אחד הלה לבתו ואף אחד לא נפגע".

נושא ה'ג'יפ' (סמן כ.פ. 2): "ישבתי בכניסה לחנות ואז מחמד הגע ברכב, עצר, עליתי לידו, התיעץ איתי, רוצה שנצא היום, אמרתי לו בסדר וסבירנו להיות באדם החג'ה בשעה שבע בערב, בשעה שיש לעורך התקשר אליו ושאל אותו האם רוצה לבוא, אמרתי לו עמד יגיע, אמר לי נסדר מספר בקבוקי זכוכית איתך ותבוא, חיפשתי והבאתי חמישה ושמתי אותם בשקית יצאת ובעמצע הדרך התקשר אליו ואמר לי שפואד ליד העמוד, הגיעתי לעמוד ושם חיכה לי לחצתי לו את היד והלכנו לחג'ה, הוציאתי את הבקבוקים ומחמד היה נוכח ופואד הביא את בקבוק הבנין ומחמד התחל למלא ולשים את הסמרטוטים וירדנו לעליית מראהה, ראיינו ג'יפ' חונה ליד עין אלוזה מול ابو כף, הדלקנו את הבקט" ביום וזרקנו לכיוון שלהם ולאחר מכן אף אחד לא נפגע מהבקת" ביום".

נושא הג' (סמן כ.פ. 3): "לפני 3 שנים ישבתי בכניסה לחנות וג'יפ' משטרה עצר ופרקנו ממנו ונכנטו לחצר חוץ מהנהג, הסתוובתי ידיimi אבן, עמדתי מעליו היה על הקיר מסודר בלוני גז, ולאחר שזרקתי את האבן פגעתי בבלון הגז בטעות והתדרדר והסתתרתי ואף אחד לא נפגע".

נושא זריקת האבניים (סמן כ.פ. 4): "לפני שנתיים או שלוש לא זכר מתי בדיקן יש אחד שנחיה שהיד מראס אל עמוד אימן עבאסי ונהייתה התקהלוות בעין אלוזה, יצאתי להתקהלוות לא הייתה משטרת, היה מספר גדול של צעירים וילדים בשכונה רעולי פנים ולא הייתה משטרת, עמדתי קצת והסתכלתי היה עוד אירוע בחנות, היה ידיי אבניים ירו גז לעבר החנות וזרקתי 3 אבני לעברם וסגרתי את החנות וחזרתי לבית".

הנאשם כתב גם על אירוע הקטטה עם משפחחת שווייקי (סמן כ.פ. 5) "היתה בעיה והיה אדם שנשא נשק מסווג... זرك אותו לעברי, لكחותי אותו והחבאתי אותו ואחרי יומיים או שלוש הרואי אותו למחמד ולאחר מכן מסרתי אותו לאבא שלי ונתן אותו בעטווה למכובדים".

80. החקירה על ידי החקור-שוטרiah האב: חוקר זה חקר את הנאשם שלוש פעמים. בפעם הראשונה (ת/3 מיום 18/12/18 - ת/4 מיום 10/12/18) הנאשם הכחיש. ההודהה באה ביום 18/12/18 (ת/5). הנאשם, **בכל ההודאות (לפני פתיחי, אהאב ורנאן)**, מסר גרסה סדרה, מבונית, מרובה פרטים התואימים לאשר התרחש בפועל ואינם מתאימים לגרסה מומצת, מה עוד שקייםים פרטים שאינם נחוצים כפרטים מפלילים. וכן, כאמור, ארוע בלון הגז אינו מוכיח לאווער ולקיים אלא הנאשם מס肯 את עצמו בלבד באירוע זה. דזוקא השינויים המינוריים בגרסאות הנאשם מחזקים אמינותה. בנוסף, הנאשם רשם את גרסאותיו בכתב ידו, מרצונו החופשי. רק בחקירה הנגדית עלתה לראשונה הטענה שהמדוברים והנאשם סיכמו על גרסה. באשר למועד ביצוע השאלת בלון הגז, אמן הנאשם סיפר לפתחי כי מדובר באירוע שהתרחש לפני כשתניים ובכתב היד נכתב שלוש שנים, הנאשם נשאל על כך בחקירהו אצל רנאן והשיב כי "זכר בערך". כזכור, הנאשם נעצר יומיים לאחר אירוע, דהיינו מדובר באירוע שהתרחש בפועל והנאשם נעצר ממש לאחריו, ולא "הומצא" על מנת לסבכו. ועוד, אירוע בלון הגז לא נזכר בכלל חקירות הנאשם שעדי ליום 17/12/17. בעקבות כך בא המזכיר של רנאן שבדק את תיק האירוע וחקר לפיו (ת/29).

81. בהודאות הנאשם, אם כן, קיים פירוט, היגיון, אלו נכתבו בכתב ידו, הנקה בהירות ורציפות. ההודאות ניתנו לפני

גורמים שונים, מעורבותו תוארה על ידו באופן מפורט, עקבי ומרובה בפרטיהם. באשר לאיורו בלבד הגז הנאשם ידע פרטיהם כמו שהוא במקומם. ראיות חיצונית ניתנת לראות בהתקשרות טלפונית במועדים הרלבנטיים בין הנאשם לבין אעורו וקאק. באשר לאיורו ביום 16/11/16 משעה 20:30, אמר הנאשם בת/22 (עמ' 2) שאעור התקשר אליו בשעה 18:00 בטרם הגיעו לאחג'ה ואעור התקשר להודיע שקاك מחייבתו לעל יד העמוד. ב-ת/5 (כתב ידו) - אומר הנאשם כי בשעה שש בערך אעור התקשר אליו וביקש שיביא בקבוקים ובהתאם בדרך התקשר לנור שאלקاك על יד העמוד. הנתונים מהסלולרי מורים כלhalbן: אעור התקשר לנאשם בשעה 16:11, שוב בשעה 19:55, אלקاك התקשר לנאשם ב- 19:52, שיחה נוספת עם אלקاك ב- 20:00, אעור מתקשר ב- 08:20 ושוב ב- 10:20.

באשר לאיורו ביום 26/11/16 בשעה 18:30, הנאשם אומר כי התקשר לעוואר לאחר שהלך לאחג'ה כמו שנקבע (ת/5 עמ' 2, ת/22 עמ' 2). מפרטיו הסלולاري עולה כי אעור שלח הודעה לנאשם בשעה 16:23 **"ב-6 וחצי אצל אחג'ה"**, הנאשם השיב: **"בסדרא"**, בשעה 18:30 הנאשם שלח הודעה **"ואחרי דקה..."**, הנאשם התקשר לאעוואר בשעה 18:32 ואעוואר אל הנאשם בשעה 19:26.

זכור, אעור וקاك הודיעו בביצוע המעשים. הודהתם אינה מחייבת אלא אותם, אף עצם ההתקשרות הנה ראייה לחובת הנאים. (תקליטו העתקת הטלפון - ת/13. דוח החקור - ת/32. הנאשם בחקרתו לא התקחש לכך). גם הכחשתו של הנאשם בחיקורותיו להיכרות עם אלקاك פועלת לחובתו (ר' ת/7 סעיף 42). באשר לעדותם של השותפים לפיה לא הודיע אלא על מנת לזכיר את עונשם, אין אלא להפנות לעדות סנגורים עו"ד מוחמד מחמוד, אשר העיד על נסיבות הודאתם. הודהת שותפיו של הנאשם במעשים שהנאשם הפליל אותם, גם היא בעל משמעות, אף אם אינה בסיס יחיד. הנאשם ניסה להרחק עצמו מהיכרות עם אל קאק אולם הממצאים בסלולاري שלו שוללים זאת, ואוותם מצאים תואמים לגרסאותו. ההתקשרות הטלפונית לאעור ואלקاك, הכחשת הנאים בתחילת כי הכיר את אלקاك, וביצוע המעשים על ידי אעור ואלקاك, יש בהם תוספת ראייתית חיצונית מספקת.

82. **לגביו עצם התרחשויות האירועים** באו ראיות לעצם קיומם: לגבי האירוע **באישום הראשון** באה עדות של השוטר סרגיי דניסוב. לגבי אירוע **האישום השני** הוגש בשסכמה עדותו של המתלוון ורטון ממלכתת הרכב (ת/34, ת/27, וכן ת/24, ת/25 - סרטון מאתר סילוואן) לגביים העיד השוטר אודי בוסאני, ודוח צפיה של השוטר ראן חלב. ר' גם עדות השוטר חטיב לגבי שרדי בקבוקי תבערה סימנים על רכב הנטע (עמ' 177- 173 לפרטוקול). לעניין **האישום השלישי** - בלבד הגז - באה עדות השוטר סעד. לאור עדויות אלה המסקנה הנה כי האירועים נשוא שלושת האישומים הראשונים והשני. השאלה היא שאלת המבצע. אעור וקاك, הורשו על פי הודהתם באירועים המפורטים באישומים הראשון והשני. אמנם אין בכך לקשור את הנאים, אולם יש בכך ממשום בסיס נוסף לעצם התרחשויות האירועים (כתב אישום מותוקן, הודעה על הסדר והכראעת דין - ת/38, 39, 40). בכך יש להוסיף ההתקשרות הטלפונית במועדים הרלבנטיים לאישומים הראשון והשני בין הנאים לאעור וקاك (ר' ת/31 - העתקת טלפון והדו"ח ת/33). לגבי חילוץ הנתונים העיד חוקר המחשב המכונה מירון והנאשם בחיקורותיו במשטרה לא התקחש לנחותם אלה.

83. **המסקנה הכלולת והמסכמת** הנה כי לא נעשה שימוש באמצעותים פסולים (הן אלימות והן איומים) ולא נוצר קשר סיבתי בין הודהת הנאים לבין אמצעי פסול. הקביעה העובדתית הנה כפולה, שכן המסקנה חלה הן על התרחשויות בחיקורת השב"כ ובמתוך החיקורות והן בחקירה המשטרתית. יצוין כי חרף ההרחבה בטענות שבאו לעניין האמצעים שננקטו כלפי הנאים, החוקרים לא עומתו עם אותן טענות במלוא היקפן. גם הנאים, בעדותם, לא ידעו לפני מי מבין חוקריו עשה לו אותם דברים להם טען. אי חקירה בנזקודות חשובות אלה (מטעם הנאים), מחלישה את

ועצמת הטענה (ראה חקירתו של פתח' לעניין זה). בצדיהם נרשם, לא פעם, כי דבר אליהם בחוץפה, ככלומר הוא לא חש מפניהם (ר' ת/7 סעיף 51, ת/8 סעיפים 37, 38 ת/9 סעיף 26). לאחר ששמעו את החוקרים, גם בנקודה זו, לא נראה כי אין לקבל עדותם גם על חוץפה התנהגות הנאשם בחקירותיו. החוקרים גם העידו לגבי כך שדאגו לצרכיו (כגון, ובעיקר, מזון). הנאשם טען כי אחד האイומים כלל התייחסות לאביו לאשפוז וטענתו זו נשלה על ידי חוקריו.

.84 נתון נוסף הפועל לחובת הנאשם, באשר לטענותו הנוגעת לתוכן ההודעות, הנה בכר שבחקירתו השנייה במשטרה (ביום 18/12/21), הנאשם הוסיף פרטים והבהירות על מעשי המשלימים הודיעו הקודמת, כאשר בשתי החקירהות לא מופיעות תלונות מצדיו של הנאשם באשר לגורמים פסולים שהביאו אותו להודאות (כפי שהיעדו חוקריו אהאב חלבוי ורנאן חלבוי). אהב חקר את הנאשם כפי שפורט שלוש פעמים. בשתי הפעם הראשונות הנאשם הכחיש. ההבדלים בין תוכן ההודעה לפני המכונה פתח' לבין חקירותו במשטרה מעיד על כך שההודעה המשטרית לא הוועתקה על ידי השוטרים החוקרים, זאת בנוסף לשוטרים עצם (כגון לגבי מספורי בלוני הגז, המרחק מביתו למקום ידי הבלון). יער עוד כי עדות אהאב מתקבלת חזק מכך שהוא אינו איש צוות חוקירה אינטגרלי, אלא הוא התבקש לסייע בחקירה בלי להיות מעורב בפרטיה. יתרה מכך, וכי שצינה המאשימה, בכל חקירות הנאשם לא נשאל אודות בלון הגז אלא אודות השלכת הבקטביים והפרות סדר. משבחר הנאשם להודאות, הוא סיפר מיזמתו אודות אירוע בלון הגז (ראה המזכיר שכותב רנאן חלבוי ת/29. לראשונה עלה הדבר לפני המכונה פתח' בחקירה מיום 12/17).

.85 לגבי טענת האלibi אותה העלה הנאשם, הנסמכת גם על עדות שני דודו - הנאשם לא מסר גרסה סדרה לגבי מעשי באותו יום (ת/1 ו- ת/2), ההודעות באו יומיים לאחר האירוע. דודו העיד על מסגרת זמנים בין השעות 16:00 ל- 17:00 שאינה הדוקה באופן שאינו אפשר לנאם לבצע את ידי הבלון, פעולה קצרה, פשוטה, שנעשתה במרקם קצר יחסית מהנותו. הנאשם אף מסר פרטים בחקירה היכולים לנבוע מידיעה של מי שהיה במקום: היו כמה בלונים, סוג הבלון (בלון לשימוש ביתי), הגובה ממנו הושלך (ראה גם עדות השוטר סובאח). עדותו של הנאשם באה לעניין זה לגבי אירוע שאינו מ惋ס ל(הפרת סדר ואחזקת אקדח).

.86 מעשי של הנאשם באים במסגרת הוראת סעיף 329(א)(2) המויחסת לנאם בשלושת האישומים: הניסיון לפגוע באדם, בין היתר, בגין או בנשך מסוכן או פוגעני, וחלה הוראת סעיף 37 לחוק המאבק בטרור (העסק בהחומרת הענישה), שכן מעשי באים בגין מעשה טרור כהגדרתו בחוק זה. "מעשה טרור", על פי הגדרתו בחוק המאבק בטרור כולל, בין היתר, מעשה שנעשה מתוך מניע מדיני, דתי, לאומני או אידיאולוגי, מעשה שנעשה מתוך מטרה לעורר פחד ובלהה הציבור, או מעשה שיש בו סיכון ממשי לאחד מאלה: פגיעה חמורה בגופו של אדם או בחירותו, פגיעה חמורה בביטחון הציבור או בבריאותו, פגיעה חמורה ברכוש או בתשתיות. מעשי הנאשם, בכלל האירועים, כונו כלפי יהודים, מתוך מניע לאומני או אידיאולוגי, במטרה לעורר פחד הציבור והוא במשוויו משום סיכון ממשי לפגיעה חמורה בחיה כל המתלוננים בשלושת האישומים. על היבט הלאומי אידיאולוגי ניתן ללמידה מכך שמעשי כוונו כנגד יהודים, אזרחים או אנשי כוחות הביטחון וקמה מהם סכנה ממשית לפגיעה חמורה בגופו של אדם. רצף המעשים גם בו יש ללמד על המנייע להם.

על כן, בגין האישום הראשון, יש להרשיע הנאשם בעבירה מעשה טרור של חבלה בכוכנה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין וסעיף 37 לחוק המאבק וטרור וכן בעבירה פגעה בנשך למטרת טרור לפי סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור, באופן עבירות גם בגין האישום השני ובעבירה מעשה טרור של חבלה מחמירה לפי סעיף 329

א(2) לחוק העונשין וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור בגין האישום השלישי.

רפי כרמל, שופט,
אב"ד

השופט כ' מוסק: כפי שפרט בהרחבה חברי אב בית הדין השופט ר' כרמל העניין העיקרי בו יש להכריע הוא שאלת מעמדן של הוצאות הנאשם, הינו קבילהון ומשכלה. בתחילת חקירתו הכחיש הנאשם את המיעשים המוחשיים לו באופן גורף. לאחר ששחה פרק זמן של מספר ימים במתokin חקירותו שינה את טumo והודה במוחשי לו. הנאשם טען כי מסר הוצאות שאין את עקב לחץ שהופעל עליו לחץ שככל השפלות ואלימות אמריות שקרוות ביחס לאביו ואוימאים. הנאשם טען כי מדובר באמצעים פסולים שהביאו אותו למסור הוצאות שווא. מדובר בשיטת חקירה לגיטימית, כל עוד לא מופיעים אמצעים פסולים. שיטת חקירה זו נעשית לא אחת כאשר מדובר בעבירות ביחסו שבוצעו על רקע אידיאולוגי. במצבים אלה המנע להכחיש את ביצוע העבירות נבע לא רק מעצם הרצון להימלט מהרשעה, אלא גם נובע מהמניעים האידיאולוגיים שעומדים מאחוריו ביצוע העבירות. לפיכך, הפעלת תרגילי חקירה באמצעות חקירה במטרה להגעה לחקירה האמת הינה לעיתים אמצעי חקירה הכרחי ובתנאי שלא נעשה שימוש באמצעים פסולים. יתר על כן, שעה של הוצאות הנאשם מצטרפות ראיות אחרות, אין כל מניעה לקבל הוצאות אלה, גם אם הן ניתנו לאחר תרגיל חקירתו, כל עוד לא הוכח שננקטו אמצעים פסולים. יש לבדוק כל מקרה לגופו, יש לבדוק את הוצאות הנאשם על רקע הראיות האחרות, ועל פי תוכן הדברים שנאמרו באותו הנסיבות כגון התאמת האמור בהם לציר הראיות, מסורת פירוט עובדתי וכדומה. על הטוען לשימוש באמצעים אלה רובץ הנトル לשכנע את בית המשפט כי כך היה, נטל בו לא עמד הנאשם. לפיכך, אני מצטרף לאמר בהכרעת הדין ובמסקנותיו של אב"ד כב' השופט ר. כרמל, הינו כי יש להרשיע את הנאשם בעבירות המוחשיות לו בכתב האישום.

כרמי מוסק, שופט

השופט ש' רנר: אני מסכימה לトוצאה אליה הגע כב' אב בית הדין השופט ר' כרמל ומהטעמים שלקה, לפיה יש להרשיע את הנאשם במעשיים המוחשיים לו.

شيرלי רנר, שופטת

התוצאה:

אנו מרשעים הנאשם ככללו: בגין האישום הראשון, בעבירה מעשה טרור של חבלה בכונה מחמירה לפי סעיף

(329(א)(2) לחוק העונשין וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור וכן בעבירות פעללה בנשך למטרת טרור לפי סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור. באותה עבירה גם בגין האישום השני ובעבירות מעשה טרור של חבלה חממית לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור בגין האישום השלישי.

ניתנה היום, כ"ט אדר א' תשע"ט, 06 ממרץ 2019, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם.

כרמי מוסק, שופט

シリלי רנर, שופטת

רפי כרמל, שופט

אב"ד